Carl Johan Carlson med familj – från Tivedskogen till Moose Lake

Donald Wold: Carl Persson´s People s 46-72

The Carl Persson home at Tivedsskogen

Carl (1859- 1927) & Johanna Carlson (1864-1947)

Barn:
Carl Emil Immanuel f 1891-1891
Ella (Elin) f 1892- 1978
Walfred f 1895 - 1974
Esther f 1897 - 1988
Elmer f 1899 - 1907
Elda f 1902 - 1907
Hilda f 1904 - 2002

Carl Johan Carlson 8/9 1859 – 24/4 1927

Carl Johan Carlson
(taken in Askersund)

Carl och Johanna vid sex barn i Amerika
Elin (Ella) f 4/12 1892 Ella & Edgar Swanson hälsade på 1956
Walfred f 25/7 1895
Esther f 17/10 1807
Elmer f 1/11 1899
0020/2 1902
Hilda f 29(8 1904. Donald Wolds mor

Elmer och Elda dog i scharlakansfeber 1907.

Carl dog 24/4 1927
Johanna dog 29/10 1947. Det var den sista begravningen som ägde rum i Mission Church på West Side.

Carl Johan dog den 24 april 1927 i följande runor ger en del uppgifter om honom. Den ena fanns att läsa i Star-Gazette, Moose Lake Newspaper

"Carl Johan Carlsson, 67 years old, who resided four ½ miles west of the village, passed away Sunday evening at 9 o´clock, at the farm home, after an illness continuing since last fall. Funeral services were held at the home on Wednesday, April 27. Rev. Roadfelt officiating, and interment was made in Riverside cemetery, the body being laid beside his two children who died a few years ago following illness of scarlet fever.
Carl Johan Carlson was born in Askersund Sweden and had resided in the locality for a period of thirty-fours years. He was an expert farmer and owned one of the best farms in the part of the country, which is a testimony to the efforts he put forth. He was a member of the Swedish Mission Church and always took an active part in the affairs of this institution. Surviving are Mrs. Johanna Carlson, three daughters: Mrs. Ella Swanson of Minneapolis, and Esther and Hilda, both teachers, Hilda of Mahtowa and Esther of Duluth; one son Walfred of this place and two sisters, Mrs. Mildred Almquist, residing in this country, and Ida who lives in Sweden. Two grandchildren survive as well as a host of warm friends."
Note: Fel förekommer ofta i runor. Carls borr Emil finns inte med. Det ska vara "Mathilda Almquist" och inte "Mildred".

Den andra fanns i en svenskspråkig tidning. Carl Johan Carlson, född den 8 september 1859, i Tivedsskogen, Askersunds församling i Örebro län. Han tillbringade sin barndom och ungdomstid i Sverige. Han gifte sig den 19 maj 1891 med Johanna Andersson. Äktenskapet blev välsignat med sju barn. Carlsons emigrerade 1892 till Amerika. Tre av deras barn hade redan avlidit. Det första medan de ännu var kvar i Sverige samt de andra två våren 1907 scharlakansfeber. Carl Johan Carlson dog tyst och fridfullt i torn på sin frälsare på söndagskvällen den 24 april 1927 i en ålder av 67 år, 7 månader och 16 dagar.
Sörjande är hustru och döttrarna Elin, Esther och Hilda samt sonen Walfred. En bror O.E. Carlson, en syster Maria Mathilda Almquist, en syster i Sverige, Ida Carlson. Släktingar sam en stor skara vänner.

Carl var en barsk och allvarligt sinnad, definitivt en rättfram person, utan tvekan hade han uppfostrats så. Han uppfattade, precis som sin mor, alla former av nöje och underhållning, som synd. Han arbetade hårt hela sitt liv, först i Sverige på den lilla gården där han växte upp och sedan på gården väster om Moose Lake, där han bröt upp mark, ständigt plockade sten och odlade.
Den lilla fritid som gavs, tillbringade han med att läsa och besöka folk så ofta det var möjligt. Han älskade att diskutera politik och teologiska ämnen. Det visar att han var en trogen läsare av Bibeln och tidningarna. Carl var

särskilt förtjust när det kom resande predikanter, då gavs det tillfälle att få nya perspektiv på ämnen som hörde samman med teologi och Bibeln.

I sina ”Memory Notes” skriver Carls måg, Pastor Edgar Swanson, ” *Morfar Carlson, tyckte om att läsa. Han kunde så helt och hållet gå in i bok att han helt glömde bort att han hade en farm, eller kom ihåg att det var dags att gå och lägga sig. Han älskade också att besöka folk. Han kunde prata i timmar med predikanter som gästade hans hem så att Mormor måste göra vardagliga sysslorna själv. Morfar tillhörde den gamla skolan när det gällde flera synpunkter på försoningen. Han fann det mycket intressant att läsa pastor August Eriksons passionspredikningar eftersom denna store predikant också höll fast vid den ställföreträdande synen på försoningen*

När Edgar Swanson, som gick en utbildning vid North Park Seminariet i Chicago, för första gången kom till Moose Lake 1915 för att tjäna som studentpastor vid missionskyrkan under julen, hade han två skämt som han tänkte använda i gudstjänsten. Utom allt tvivel så använde han dem, men snart förstod han, att Carl Carlson inte gillade skämt i predikan.

Carl var en praktisk man. Efter att Missionskyrkan hade byggts, så kom frågan upp, hur man skulle göra stolarna. Carl menade förnöjd att han inte behövde någon stol. Han kunde sitta på en stubbe.

Uppenbarligen så var Carl och hans syster Johanna Söderberg av samma skrot och korn. De bråkade argt om gränsen där deras ägor gick ihop. Carls barn, Esther och Elmer, gillade att låtsas, att de var Johanna och Carl som bråkade om gärdsgården. Carl och hans bror Emil, blev ofta rasande på varandra, men strax därpå var de goda vänner igen och hjälptes åt så snart det behövdes.

- Att döma av berättelserna om Maja Kajsa så tycks Carl ha ärvt hennes temperament. Han blev lätt arg och kunde vara arg ett bra tag. Johanna sa om dessa tillfällen att det var ”tivedskogahumöret”. Johanna gjorde allt hon kunde för att undvika dessa utbrott. En gång gick han till stan för att köpa två runda bakformar, men han tänkte in på att de skulle vara lika stora för att kunna göra en två-lagers kaka, så han kom hem med en större samt en mindre form. Johanna visste att det var bästa att inte säga något, utan hon bakade halv kakan i taget. När den första var klar tog hon upp den ur formen och hällde i smeten och bakade nästa. Det tog längre tid men det var skönt att slippa bråk.

- Ibland när Carl var upprörd över något så tänkte Johanna ut något ärende åt honom så att han fick ge sig av till stan. På hemvägen kunde han stanna en stund hos sin svåger Victor Almquist, som Carl höll högt och sedan kom han hem och var på bättre humör

- Carl skulle hämta en predikant, som skulle tala i Missionskyrkan. Han mötte vid stationen i Moose Lake och startade hemfärden med mannen han som han plockat upp. När de kommit en bit på väg upptäckte han att han hämtat en doktor i stället för predikanten. Han körde tillbaka med doktorn till stationen. Predikanten, som hade kommit tidigare och besökt några bekanta som bodde i stan när han väntade.

- När Carl fick en bok i julklapp eller födelsedagspresent, så kunde han inte sluta läsa förrän den var slut. det spelade ingen roll hur sent det blev. Johanna sa att hon från sängkammaren kunde höra hur Carl vände sidor när hon försökte somna.

- En gång beslöt Carl att låta skägget växa. Familjen tyckte inte om det. Åtminstone en gång om dagen så visade honom en bild på hur han såg ut utan skägg och detta fick honom att raka sig.

- Carl åt en måltid hos Emil och Hanna. Åtminstone ett par av barnen Almquist var också där, kanske Gunhild, Hilda, Svea eller Signe. Det var björnkött till måltiden, men det visste inte flickorna om. När alla hade slutat äta, sa Carl till barnen, ” *Så ni har aldrig ätit björn förut?* ” Flickorna försvann snabbt, de kände sig kanske sig illamående. Hanna blev upprörd och sa till Carl att kunde ha hållit tyst om

Johanna Andersdotter 4/6 1864 - och hennes syskon i Kråkvattnet

Bild 1 Stina- Greta Andersdotter 1903.
Bilden från Inger Perssons arkiv

Johanna föddes den 4 juni 1864. Hennes föräldrar var Anders Andersson och Stina-Greta Andersdotter på en liten gård i Tiveds församling. Stället kallades för ”Fallet” och var ett av flera stycken i ett område som kallades Kråkvattnet. Hennes föräldrar ägde gården i motsats till de flesta andra vid den tiden. Johanna växte upp tillsammans med en syster och fyra bröder, Anna-Lisa, Johan, Per Adel, Jacob och Gustaf. En broder, Anders Gustaf, dog i en ålder av ett år några innan Johanna föddes.

Johan gifte sig med Lotta från en gård i samma församling. De bodde på Fallet i Kråkvattnet hela sitt liv. De fick inga barn, men adopterade en flicka, Elsa Almkvist, som var släkt med Lottas familj. Elsa och hennes make Valfrid Johansson ärvde gården och bodde där i några år. Elsa dog 1975. Valfrid dog 1979. Deras enda barn, Gunborg Jakobsson och hennes make Oskar. äger numera gården. De bor i Askersund.
Per Adel gifte sig med Hulda. De bodde på en gård i Ösjö. Per Adel och Hulda hade tre barn. Henning, Herbert och Ruth. Alla är döda.

Anna-Lisa och Gustaf, syskonen gifte sig aldrig. De bodde en tid vid Bygget. En dag när Johanna var ung, kanske tonåring, så satt Johanna, Anna-Lisa och svägerskan Lotta och sydde. Johanna och Lotta retade Anna-Lisa genom att säga att de sydde in saker i hennes kläder så hon aldrig skulle bli gift. Anna-Lisa gillade inte att de retades och klagade hos sin mor. Men Anna-Lisa blev aldrig gift.
Gustaf bodde de sista åren på ålderdomshemmet i Finnerödja. Edgar och Ella Swanson besökte honom 1956, då de besökte Sverige. Gustaf dog 1957.
Anita note: bilder från Kråkvattnet Bygget och Gustaf Tiveden bygd och människor del 6, s 75–89

Anm. 2022-01-25 Oskar och Gunborg är döda så även deras dotter Irene. Gården är såld till en tandläkare i Askersund.
Hennings dotter Inger Persson, Herberts dotter Irene Persson

Johanna Carlson's sister, Anna-Lisa, and her brother, Gustaf. The resemblance between Johanna and Anna-Lisa is remarkable.

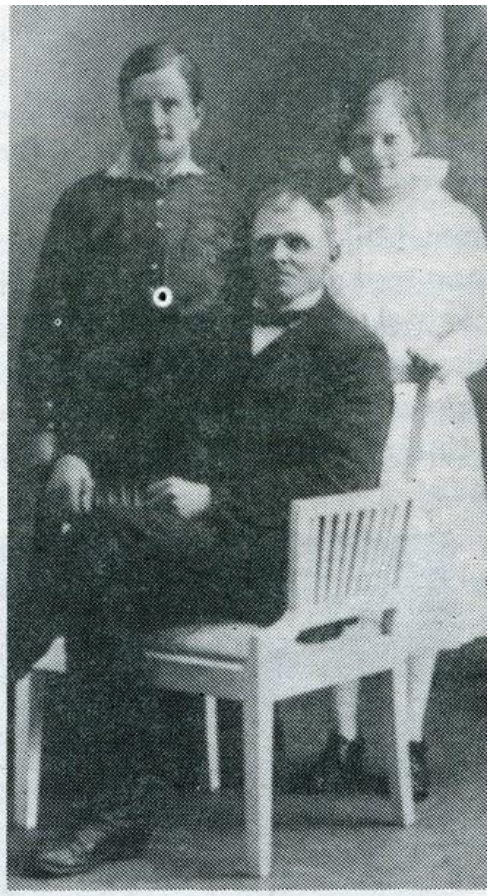

Johanna Carlson's brother , Johan, his wife, Lotta, and their foster daughter, Elsa.

från Kråkvattnet Bygget och Gustaf Tiveden bygd och människor del 6, s 75–89

Jakob kom till Amerika i augusti 1892 några månader efter Carl och Johanna. Han arbetade i Duluth och på andra platser som snickare. Han gifte sig med Alma Swanson 1903. De fick inga barn. Alma dog 1919. Strax efter hennes död sålde Jakob de mesta det hade ägt på auktion. Men han fortsatte att bo en gård i västra Moose Lake i många år. i början av 1940-talet flyttade han till ett ålderdomshem i Buffalo MN. Han dog där 1961 några månader innan skulle ha fyllt 100 år.

Johanna började skolan vid sju år ålder och gick där i sju år. Skolan låg i Dammtorp inte så långt från hennes hem. Lärare var en man som hette Tillander som var känd för sin grymhet och för att slå barn som inte kunde läxan. Johanna var ett av de yngre barnen och var inte föremål för hans bestraffningar. Tillander inte bara slog barnen i skolan utan även sonen, som dog av slag. Senare fick de en lärarinna i skolan och hon var mycket snällare emot barnen än vad Tillander varit. En ung man som hade lidit av Tillanders bestraffningar emigrerade till Amerika. Några år senare återvände han till Sverige på besök. Då mötte han sin gamle lärare Tillander och gav igen för alla slag han fått som pojke. I skolan studerade Johanna och de andra eleverna geografi, Bibeln och Katekesen, läsning och skrivning, räkning, naturlära och musik. De sjöng psalmer på morgonen och vid skoldagen slut. De gick i skolan fyra månader om året varje år.

På gården i Kråkvattnet odlade Johannas föräldrar råg, havre, lin, vete, korn, potatis och humle. De bryggde humlen. På somrarna fiskade, lekte? Johanna och hennes syskon. De plockade blåbär och lingon och hackade löv till foder om höet inte skulle räcka till. Vid en tid hade de 5 kor, 1 oxe, 4 får, 9 hönor samt en katt.

När Johanna var omkring 20 år så tjänade Johanna på andra gårdar för att få egna pengar. Åtminstone på en gård fick hon gå upp klockan tre på morgonen för att mjölka. Hon fick 6 kronor för en halv sommars arbete. På en annan gård fick hon 30 kronor i lön samt 2 klänningar och ett par skor och strumpor för 1 års arbete. Hon arbetade på Myrhult? i Ykullen. I Ykullen mjölkade hon. Hon var en duktig mjölkerska. Kogubben och hans fru var mycket vänliga mot Johanna och lät henne sova i deras hus i stället för i ladugården där unga män och kvinnor oftast fick sova. Kogubben och hans fru tyckte om Johanna och lät henne dricka så mycket mjölk hon

önskade. När det var möjligt så deltog Johanna i bönemöten. Många bönemöten hölls i Kråkvattnet. Det var på ett sådant möte hon träffade Carl Carlson från Tivedsskogen. På detta möte ledde Johanna bönen och Carl blev så imponerad av hennes bön att han beslöt sig för att lära känna henne mer. Det är inte känt hur länge Johanna och Carl kände varandra innan de gifte sig.

Deras bröllop ägde rum den 20 maj 1891 prästgården i Tived. När prästen höll förrättningen så rann snuset nerför hans kind. Deras vittnen var Carls syster Emma och hennes man Johan August Karlsson. Carls systrar närvarade men Carls mor kunde inte vara med på grund av fysiska problem. Johannas hela familj fanns på plats. Till middagen i Kråkvattnet åt de kalvkött, potatis, lutfisk, risgrynspudding, lingonsylt, pannkakor och ”Swedish drink”.

Carl och Johanna flyttar till Tivedskogen – emigrerar till Amerika

The house the Carl Persson family lived in at Tivedsskogen. Note another house at the far right. Other families or individuals lived in it through the years. This was taken in the 1920's by Annie Carlson Earnest when she visited in Sweden.

Kanske redan samma dag eller nästa dag så flyttade Carl och Johanna till Tivedsskogen, Carls hem.
Carl hade 2 oxar spända framför höskrindan och på den lastades Johannas ägodelar. Hennes ägodelar var kläder, en smörkärna, en kista, lakan och täcken. en spinnrock, en gris och en ko.

De kämpade hårt för att överleva på den lilla gården som de inte ens ägde. De arbetade mycket men hade lite lön för mödan. Carl kunde inte se några möjligheter att det skulle bli bättre för dem. Hans syster Johanna Söderberg hade åkt till Amerika med sin familj ungefär 9 år tidigare. Carls bror Emil hade åkt 6 år senare. Båda har kanske skrivit hem till Carl och Johanna och berättat om, hur man kunde få mark och om möjligheterna i det stora landet i väst. Man kunde få mark – bara det, det var mycket lockande. Det fann inga ”herrar” att tjäna. Man var sin egen chef.

Carl och Johanna drabbades av sorg redan när de bodde i Sverige. De fick en son den 19 december 1891, som fick namnet Carl Emil Immanuel. Barnet dog efter fyra dagar. När det stod klart att sonen inte skulle överleva så döpte Carl honom i hemmet. Nöddop. Det är inte känt varför barnet dog, men när Johanna talade om detta på äldre dagar, sa hon, att barnmorskan, inte gjorde allt hon skulle. Hon satt i stället och läste.
Johanna var gravid med deras andra barn när de lämnade Sverige och reste till Amerika i april 1892.

Två tredjeklassbiljetter hade köpts och som skulle ta dem med båt till New York och därifrån till Duluth med tåg. De lovade sina familjer att de skulle komma och hälsa på dem efter fem år. Det löftet gav både dem och deras familjer tröst, men detta löfte infriades aldrig. Det var nog inte endast pengarna som saknades för en sådan resa, utan Johanna stod fast vid att hon att aldrig skulle ge sig ut på havet igen.

De avseglade från Göteborg för en tvådagars resa till Hull i England. Sedan tog de tåget till Glasgow och stannade där i 4 dagar. Sedan var de ombord på båten till New York i elva dagar. 4 av dessa dagar fick de inte komma upp på däck på grund av hård storm. En man stod i trappan och motade dem så de inte kunde komma

upp. I tre dagar kunde Johanna inte äta någonting. Sedan när kunde äta, så fick de lite havremjöl, potatis och lite kött. De hade också lite mat med sig. En gång såg Johanna hur en fartygskock tappade en köttbit på det smutsiga golvet, tog upp det och stoppade i grytan. En gång gick hon ner i tredjeklass däcket, där många ryska immigranter reste. Aldrig glömmer Johanna, hur ryssarna satt vid borden, långt före middagstid, och väntade på att få dela några brödskivor. När några limpor kastades ned på bordet, så kastade de sig över dem som hungriga vargar och stoppade bitarna i munnen.

Allting var nytt och främmande för dem när de gick i land på Ellis Island. Ingen av immigranterna förstod vad som hände. De stod tålmodigt och i kön, den ene efter den andre. Trots att Johanna inte kunde någon engelska kände hon hur arbetarna förbannade den tunga kistan när de skulle flytta på den. Kistan hade inga handtag och var ohanterligt tung. I kistan fanns bl. a hennes spinnrock. Johanna hade några kvalfulla och ängsliga stunder på Ellis Island. Carl hade gått för att växla in pengar och det drog ut på tiden. Carls systerson, David Almquist, 18 år gammal, reste tillsamman med dem. David kom ifrån dem vid immigrationscentret. De oroade sig mycket innan de fick fatt på honom igen.
När Carl och Johanna anlände till Moose Lake, så visade man dem åt vilket håll Emil och Hanna bodde och de började vandra dit. En dryg mile, stående vid en bäck tvättade de sina händer och ansiktet. Sedan gick de vidare med känsla av…

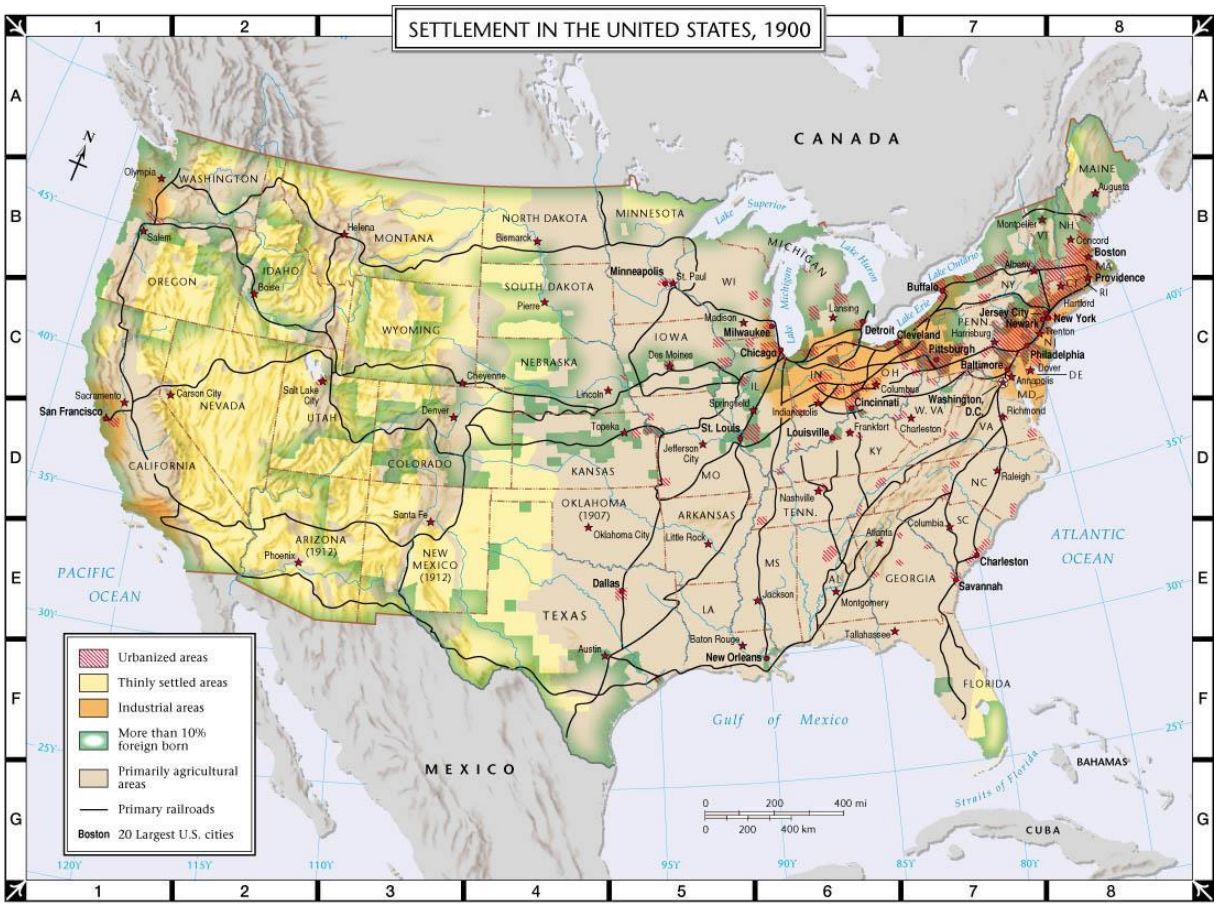

Copyright © 2003 by Pearson Education, Inc.

Anm. Har lagt till en karta över bosättning i Amerika 1900, för att visa hur landet som Carl och Johanna anlände till. När man väl steg i land på Ellis Iceland så var det en lång resa till Moose Lake. Området runt New York är urbaniserad. Söder om de stora sjöarna finns områden med många industrier. Allt detta passerades på vägen till Duluth och Moose Lake. I Minnesota. De gröna fläckarna visar områden där mer än 10 % befolkningen hade utländskt ursprung. Man hade biljetterna utställda till Duluth, Moose Lake.

Carl och Johanna bodde en tid hos Emil och Hannah. Det gjorde David Almquist också. Sedan brukade Carl marken bredvid Emils. Han köpte den av en Maria Lowe som hade köpt det 1887. Den 15 juli 1892 köper Carl marken för $350.

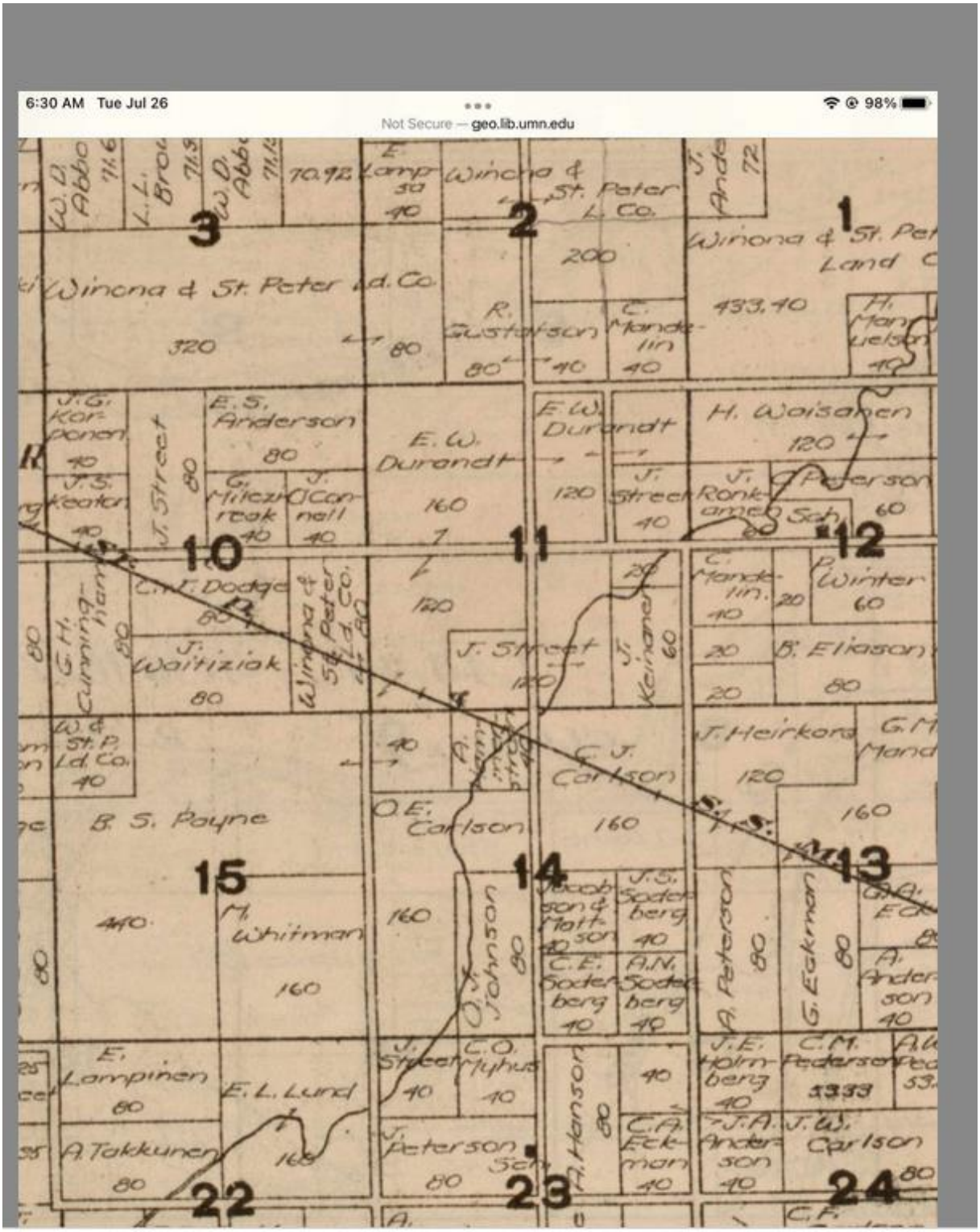

Bild 2 Karta över Carl och Emils med flera gårdar

Carl kallade gården Asplund enligt seden från Sverige, där alla gårdar små som stora hade namn. Johannas bror Jacob byggdes deras hus. Huset hade två våningar. Bottenvåningen hade kök med skafferi, Vardagsrum. matsal och sovrum. På övervåningen fanns 3 sovrum och en hall. Trappa till övervåning och källare gick från vardagsrummet.

Huset brann ned i den stora branden 1918.

The Carl Carlson home which burned in the 1918 fire.

Bild 3 Carl och Johannas hem innan det brann 1918

Edgar Swanson, jr.

Johannas första barnbarn. Hon kallade honom hela livet genom för ”pojken” eller the boy.

Följande är ett utdrag av en uppsats som för ett college in English Class in 1949. Materialet är baserat på information som han tidigare hade fått av sin mormor Johanna eller sin mor Ella. Berättelsen här börjar med att Carl och Johanna anländer till Moose Lake. Ett lite fantasi här och där kanske har lagts till av Edgar.

Ur en uppsats som Edgar Swanson jr skrev 1949

”Immigranttåg anlände till Duluth och därifrån spreds passagerarna över hela Minnesota. Carl och Johanna skulle åka till Moose Lake, omkring 40 miles söder ut, där Emil hade sitt nybygge. Det fanns inte några guider tillgängliga, men att hitta någon som kunde tala svenska var inte svårt. Han såg till att de hamnade på rätt tåg. En och en halv timme senare står de på järnvägsstationen i Moose Lake omgivna av sitt bagage. När Carl frågade, var han kunde finna Emil Carlsons gård, visades han till en lerig väg, två-spårig ägare in i skogen västerut. Om de följde ”vägen” fem miles, så skulle det inte vara några svårigheter att hitta gården. De lämnade sina ägodelar på stationen och började gå längs vägen in i djupa skogar.
Emil och hans maka väntade på att de skulle komma, men de hade ingen aning om vilken dag, eller vilken vecka, de skulle komma. Emil hade brutit upp lite mark och byggt en timmerstuga med två rum. Den hade varit tillräcklig för hans fru och barn, men nu när Carl och Johanna hade anlänt så blev det lite trångt. Men problemet var lätt löst, då Carl och Emil på några dagar fällde träd och högg till stockar så snart hade fyra rum i stället för två som tidigare.
Dagen efter att ankomsten tog Carl och Emil oxparet och timmerkärran för att hämta bagaget i stan. Att åka till stan var ett dagsverke, för oxarna hade aldrig bråttom och vägen var näst intill oframkomlig på vissa platser. När de kom till järnvägsstationen, så lastade de två bröderna på kistor, tygväskor och övrig bagage ett hundra pund mjölk på timmervagnen. Resan tillbaka gick bra tills de skulle kom till den strida bäcken som Carl och Johanna hade gått över på stockar dagen innan. Nu med oxar och timmerkärra så var de tvungna att passera floden lite längre ner. Vattnet strömmande gjorde det så att oxarna var tvungna att simma med vagnen efter sig. Det snabba vattenflödet förde oxarna och kärran nedför strömmen. När oxarna kom över floden så var de inte längre på andra sidan vägen utan de hög bank. Oxarna klev uppför

branten, men vagnen på sned så att allt föll i vattnet. Mjölet togs om hand först så att bara en liten blev till smet. Men innehållet i övriga kistor och väskor blev genomblöta innan de kunde dra upp dem. Så började Carl och Johannas liv i Amerika.
Den första sommaren lämnade bröderna sina fruar i timmerstugan och åkte 15 miles söder ut för att arbeta vid ett sågverk. De hade varit där endast ett par veckor, när de fick känna av effekterna av Cleveland depressionen.

Sågen tvingades att stänga. Carl hade satt några potatisar och lite grönsaker på Emils åkrar, så han kände sig säker på att han och Johanna skulle ha tillräckligt med mat över vintern, men nu var han ivrig på att komma i gång med arbetet på egen gård.
En undersökning visade att alla nybyggen i närheten var upptagna. De närmast fans nästan 10 miles längre västerut i vildmarken. Men nära Emils gård så bjöd en änka och hennes som ut sitt nybygge för $350. De flesta av de stora tallarna hade fällts vid en avverkning och allt som fanns kvar var några mindre träd och Acres av stubbar. Carl tog det mesta av sina sparpengar och köpa dessa 160 Acres. Till slut hade han ett stycke mark som kan kunde kalla sin egen.

Den första vintern var svår ekonomiskt sett. Det mesta av deras pengar var slut, men de hade massor och grönsaker att äta och rikligt med vilt. Emil sköt två älgar när han stod i köksdörren. Det blev mat den vintern.

Carl hade alltid stora planer och det märktes när han skulle bygga ett eget hus den kommande sommaren. Han var inte nöjd med en låg byggnad med ett rum eller två. Han byggde höga väggar tillräckliga för fyra rum. Emil var alltid lite mera praktisk av sig, och tyckte att brodern var lite tokig med så storslagna planer. I verkligheten så fick Carl och Johanna nöja sig med ett färdigt rum i det stora husskalet.

När våren kom så var Carl fullt sysselsatt med att bryta mark igen. Johanna hjälpte till att förtjäna pengar till hushållet genom att plocka blåbär, som hon sålde för 4 cent för kvart. De satte potatis, råg, kålrötter, rovor och morötter. De var nöjda med skörden. De kände sig väldigt framgångsrika när de kunde köpa två kor för $30. Nu hade mjölk till barnet som hade fötts under vintern. De blev också möjligt att kärna smör och sälja i stan.

Vid den här tiden hade Johannas bror Jacob kommit dit från Sverige. Han var snickare och gjorde sig snabb användbar överallt på gården. Carl och Johanna hade inte haft råd att köpa allting som behövdes, så Jacob började arbeta. först fälla ned träd och sedan såga till timmer. Han gjorde moderna vattenhinkar, tvättbaljor, en kärna, skedar, en säng, ett bord och även vagga. Allt detta gjorde livet mera bekvämt. Johanna kände att hon hade nästan allt när männen grävde en källa när huset året efter. Nu behövde hon inte längre gå en kvarts mile till floden för att hämta vatten och bära det upp till huset i träbyttor.
På alla tänkbara sätt hushållade Carl och Johanna med sina pengar under de första åren. Några får köptes och varje vinter så kardade och spann Johanna. Av garnet stickade hon herrstrumpor. Hon använde varje stund för att sticka, även när hon passade grytorna på spisen. Ett par strumpor kunde bytas mot 50 cent i affär när man handlade. De kunde hända att allt var upptingat, så när Carl behövde ett par strumpor så behövde Johanna sticka ett par nya strumpor. Många par strumpor krävdes för en "high chair".
De kommande 3–4 åren så skaffade man ett dussin hönor. Ägg åt man bara vid särskilda tillfällen. Det var en oerhörd lyx. I affären kunde man få 10 cent för ett dussin. Smör åt de aldrig, i stället fick det duga med fläskflott. Smör kunde bytas mot andra mera nödvändiga varor som glas, spikar och redskap. Såpa användes sparsamt och man använde lut i stället. Johannas golv blev skinande rent genom att sand från strandkanten av flodens ströddes ut på golvet, som sedan skurades med borste av grankvistar. Det var hårt arbete men brädgolven var alltid vita. Fotogen var dyrbart, men det gick åt mindre om brände den med öppen låga. Lampglaset användes endast på julafton och vid andra speciella tillfällen. Det var vid denna fladdrande låga som Johanna spann och stickade, medan Jacob gjorde nya redskap.

Carl och Johanna var liksom de flesta av de tidiga bosättarna i den här regionen, djupt religiösa. Möjligheterna att delta i gudstjänster var få. När det kom en resepredikant kunde Carl och hans hustru gå fem miles till stan, bärande på barnet, för att delta i gudstjänsten. Hade man gjort sig så stort besvär för att gå till kyrkan, så var man inte nöjd med en predikan på 15–20 minuter. Alla tycktes gilla att predikanten som kom på söndagen, predikade en timme. Sedan sjöng församlingen en psalm och satt ned och lyssnade till en andra predikan som varade en timme till.

Men de flesta söndagar så var det ingen gudstjänst och alla tog tillfället i akt att besöka grannar. Vanligtvis så var söndagarna de enda dagar som man hade sociala kontakter. Söndagarna blev besöks- och affärsdag, sedan återvände man hem lagom till kvällens hushållsbestyr. De första nybyggarna tillbringade många av besöken att prata nostalgiskt om Sverige. Samtalen kunde vända så att man undantagslöst säga att de hade så mycket bättre här, eller skulle kunna bli i Sverige. Här hade de 160 Acres som de kunde kalla sina egna. Det var oerhört

stor äga i Sverige. De var sina egna herrar och resultatet av arbetet var deras eget. Ingen bruksherre kunde klaga på dem. De ansåg sig aldrig själva som fattiga.

1898 skulle Carl och Johannas äldsta dotter börja skolan. Hon skickades till en ny skola en mile längre ned på vägen. Skolan hölls 4 månader varje år och läraren fick $100 dollar för terminen. Alla barnen samlades i ett rum. Ingen kunde berätta exakt hur många klasser det fanns, då få nådde längre än 4:e klass. Skolan hade pågått i 12 år innan någon kommit till 8 klass. Carls dotter tog ofta hem läseboken och tillsammans med fader så läste de. På det här viset fick Carl en andra utbildning i engelska språket. Några år senare hade skolhuset byggts till och barnen gick där 8 månader varje år. Det var inte längre ovanligt att barn till bönder klarade 8 klassen och några få lämnade gården för att gå i skola. Carl och Johannas äldsta dotter flyttade till Normal School i Duluth 1906. Två yngre döttrar följde efter ett par år senare. Carl förundrade sig över att det var möjligt för hans döttrar att utbilda sig till lärarinnor. Det skulle nära nog vara omöjligt i Sverige. Arrendators barn fick en högre utbildning där.
Allt eftersom åren gick så om bättre tider. Carl förbättrade gården hela tiden. Han reste byggnader för djuren och utvidgade åkrarna. Allt eftersom åkermarken utökades, så ökade skördarna och han kunde sälja stora mängder på marknaden. Intäkterna investerade han i harvar, plogar, vagnar och slåttermaskiner och kanske även ett par hästar för att ersätta oxarna.
Carl brädfodrade huset som många av hans grannar gjorde. Han köpte panel för att täcka timret i väggarna med och inredde alla rummen, även de på andra våningen. Det byggdes även ett hus, som fylldes med is från floden vintertid, på det viset kunde man få glass på sommaren. När han byggde en hölada, vedbod, spannmålsmagasin eller köpte redskap så var han noga med att betala kontant. Om han inte hade pengar, så väntade han tills hade.

Skogarna började ta slut allt eftersom den ene efter den andra bröt mark ut till sin gräns. Oxarna hade ersatts med hästar och även Modell T började dyka upp. Trots att Carl aldrig lärde sig köra bil, så tog hans son med honom till stan på en bråkdel av den tid det brukade ta att gå

. Broar hade ersatt alla vadställen och vägen var grusad. Bönderna i samhället runt Moose Lake var framgångsrika och lyckliga.

Johanna

Johanna var en person med stor integritet och satte familjen i första rummet. Hon arbetade hårt hela sitt liv. Även de sista åren av sitt liv så gjorde hon allt hon kunde på gården, som att mjölka, bära in ved och ta hand om hönsen. Hon hade förmågan att se det roliga i allting. Hon hade öknamn på många i grannskapet. Öknamnen pekade på någon särskilt på personerna i fråga. Hon talade bara svenska och vägrade envist att lära sig engelska, trots att hon blandade engelska ord när talade och skrev brev. Hon förstod säkerligen en del engelska. Hon uppfann några svenskt klingande uttryck som var mycket träffande. Barnbarnen kunde inte prata med henne längre stunder, då hon enbart talade svenska.

Johannas starka tro på Gud var särskilt märkbar då Carl avled samt då de två barnen Elmer och Elda avled 1907. Utan tvekande sörjde hon dem djupt, men det visade hon inte utåt. Hon visade inte sin sorg utan ingav de styrka och mod för den övriga familjen.
Johanna tänkte alltid på andra och var nöjd med det hon hade. Detta visar sig i några av hennes brev, där hon bekymrar sig ofta för barn och barnbarn, att det gör så mycket för henne utan att de ska ta hand om sig själv och inte bry sig så mycket om henne.

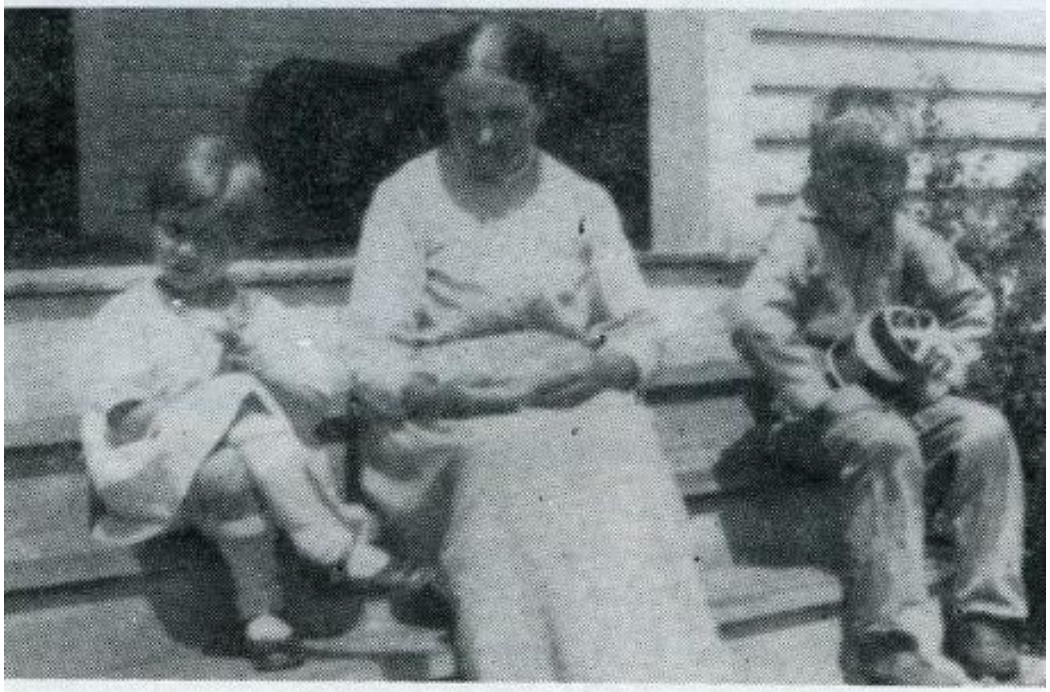

Johanna Carlson with grandchildren, Ruth and Edgar Swanson, Jr.

Sommaren 1942 så hade Johanna ett sår på ena bröstet. Det gjorde ont och vätskade ganska mycket. Men hon berättade inte om det för någon då hon inte ville förstöra sommaren för familjen. Både Esther och Ella Swansons var hemma hela sommaren. Johanna höll tyst om problemen. Den sista medlem av familjen som var hemma på ledighet var Ruth Swanson. En dag i slutet av augusti körde Esther henne till tåget som skulle ta henne tillbaka till Chicago. När Esther kom tillbaka så berättade Johanna med detsamma om såret och visade henne det. Esther blev förståeligt nog förskräckt och ordnade så att Johanna genast skulle besöka en doktor. Så snart doktorn

sett såret, sa han att det var mycket allvarligt och att en operation måste göras så snart som möjligt. – Det var på måndagen Johanna visade såret för Esther och på onsdagen gjordes operationen på sjukhuset i Cloquet.
I ett brev till Ella berättade Esther om detta och skrev att Johanna gjorde allt i ordning hemma innan hon åkte till Cloquet. *" Det var svårt att se hur Grandma. Hon ordnade allt. Hon klippte killingen. Hon gick runt och tittade på allt".* Uppenbarligen så ordnade Johanna allt, ifall hon inte skulle komma tillbaka. Operationen gick bra trots att cancern var allvarlig. Hon tillfrisknade och fick senare några behandlingar. Hon levde i ytterligare 5 år.
1944 fyllde Johanna 80 år. Födelsedagskalaset hölls hemma på gården. Det visades sig att det skulle bli en minnesvärd dag för dem som besökte henne. Det blev omskrivet i tidningen och så här stod det i nästa nummer av Star-Gazette

" STRANDSATTA I GLASBY BROOK:
Mrs. Walfred Carlson and Mrs. Lee Wold entertained in honor of Mrs. Johanna Carlson on Sunday afternoon, it being her 80the birthday anniversary. Members of the Mission Convent church and other friends of Mrs. Carlson were invited to the Carlson home.

Mitt på dagen upptäckte man att vattnet hade stigit så högt i Glasby Brook att det var nästan omöjligt för bilar att åka över. Folket samlades vid Eckmans där Fred erbjöd sig att försöka köra över gruppen i en boskapsvagn. När man kommit en några meter ut i vattnet, så började bilmotorn att spotta och stänka och till slut så beslutade den att inte att åka i vatten. Walfred Carlson räddade situation med sin traktor och efter halvannan timme i vattnet så transporterades alla säkert till kalaset.

Johanna Carlson

Pastor Eklund hade förberett ett kort program på svenska. Vännerna sjöng ackompanjerade av strängmusik. Han läste ur Bibeln och gav Johanna ett minnesord, 16 versen från den 91st Psalm och ledde bönen. Fru Karlsson fick presenter från vännerna och fruarna Wold och Carlson serverade en delikat middag. Sedan åkte man tillbaka med truck och traktor från denna minnesvärda födelsedag.

Många ord kan användas för att beskriva Johannas liv: praktisk, fyndig, innehållsrik, hårt arbetande, smart, sympatisk, omtänksam, envis, omtänksam, generös, modig och gudfruktig.

Under de första åren i Amerika, hade de knappt om pengar. Det fanns gånger då de inte hade tillräckligt med pengar för att köpa ett par arbetsskor till Carl. Han knöt fast bräder på fötterna som fick fungera som skor, men det gick inte så bra. Johanna hade en bättre idé. Hon spann ull till garn på spinnrocken hon haft med sig från Sverige. Hon stickade ett par sockor av garnet och sålde dem. Pengarna hon fick för strumporna räckte för att köpa ett par skor till Carl.

Medan Carl och Johanna fortfarande bodde hos Emil, så besökte Johanna sitt eget hem tillsammans med Ella som var barn. Nära intill ladugården så trampade ned i något som liknade kvicksand, som drog ner henne allt djupare. Johanna höll i Ella. Hur de kom upp ur detta är inte känt.

En dag så måste Carl gå till en plats en bra bit öster om Moose Lake och kunde inte komma tillbaka samma dag. Han måste övernatta där. Den natten blev det en förfärlig storm med mycket åska och blixtar. Johanna var ensam hemma med barnen. Alla var rädda. När stormen upphörde så kom Emil över för att se att allt var bra. Han besök var mycket välkommet.
Johanna gick till Moose Lake för att hämta ett brev från Ella som gick i skola i Ohio. Johanna gick också till kyrkogården vid Moose Lake för att besöka Elmer och Eldas gravar. Det var troligtvis det året se dött. Hon hade inga blommor att lägga på gravarna, så hon tog glasburkar som hon fyllde med färgat papper och ställde på deras gravar.

Johanna var expert på att sätta potatis. En granne Axel Hammerström, skröt med att han satte potatis snabbt och effektive. Men Johanna var mycket snabb och gjorde ett bättre arbete än honom.

Johanna hade svensk kur som hon använde ibland när en ko blev sjuk. Om hon tyckte att kons problem var att kon förlorat sin idisslade boll, så kunde hon ta en boll från ett får och ge till kon. Tydligen fungerade det. Johanna delade generöst med sig av det hon hade. Hon gav ofta en predikant en kvarts liter grädde. Hon klagade, retfullt, över att en av predikanterna alltid kom till henne, såg ut som om han hoppades få lite grädde.

Att fiska var en Johannas favoritgöromål på senare tid. Hon älskade att åka till Sand Lake där Esther hade en stuga och tillbringa en stor del av dagen ute i båten och fiska. När hon kom uppför backen från sjön så var hon klar för att åka hem och förväntade sig att skulle vara färdiga också. Det sista fiskekortet köpte hon

1946. Det kostade en dollar. Kortet visar att hon var 81 år gammal, längd 5 fot och 2 tum lång. (5 feet 2 inches) Blå ögon och grått hår. Fiskande var troligen Johannas enda nöje. Vanligtvis hade hon fullt upp med göromål som var praktiska och användbara.

Sonsonen Dwight Carlson minns Johanna

Följande intryck och hågkomster har sonsonen Dwight Carlson

” kommer ihåg hur han satt i knät och lyssnade till berättelser om Sverige på svenska, och kände hur hon verkligen brydde sig om mig och oss barn.

Jag mindes som att hon hade en enkel och mycket stark tro.

Hon var en hårt arbetande kvinna som alltid gjorde det som behövde göras utan att klaga. Hon var fysiskt stark och gillade enkla nöjen som att fiska. Hon var en entusiastisk fiskargumma som drog ut båten själv även på senare år. Hon kunde fylla en hink med sunfish (klumpfisk, solabborre)., crappies (skräpfisk) eller gädda. Sedan rensade hon dem och lagade till dem. Hon gillade verkligen att fiska.
Grandma Carlson hade lätt för att umgås och förstå och respektera andras känslor.

Naturligtvis så talade hon bara svenska med oss. Hon låtsades inte förstå engelska, men vi kände ibland att hon förstod mycket mer än hon lät oss förstå.

Det mest påtagliga minnet jag har av henne är i slutet av hennes liv, när hon låg sjuk i sängen i rummet bredvid köket. Mina föräldrar var inte hemma, antagligen var de i kyrkan. Jag hörde mormor skrika av smärta och be Jesus komma och ta henne hem. Hon bad och bad om igen att Jesus skulle komma och ta henne. Jag kommer aldrig att glömma detta. Styrkan i hennes tro var påtagliga.”

Johannas brev och brev från Kråkvattnet Wold s 55–63 brev

Johanna Carlsons brev

Alla Johannas brev var naturligtvis skrivna på svenska. Hennes handstil var rätt så bra och lätta att läsa. Även om hon sällan eller aldrig använde punkt – då man är tvungen att gissa var en mening slutar och nästa tar vid. Hon använde inte stora bokstäver namn. Stavningen är intressant och gör översättning svår. Hon stavade som det lät och det var inte ovanligt att hon skapade egna ord. Hennes brev är ett enda stycke och hon avhandlar många saker utan att byta rad.

Följande brev är skrev Johanna till sin bror Adolf, (Adel) och hans hustru Hulda i Sverige. Johanna refererar till Carls död som hände tidigare på året.

Moose Lake den 14 december 1927, brev till brodern Adolf

Jag har länge tänkt skriva till dig. All känns så konstigt nu när Carl inte finns här hemma. Han höll alltid på någonting. Jag saknar om var jag än går. Men jag kommer snart att följa honom. Tiden går så fort. Vi har en säker plats där vi kommer att mötas. Nu till jul kommer Esther och Hilda att vara här hemma under två veckor. Det kommer att känns bättre då. Men jag tror inte att jag har så lång tid kvar. Jag blev lite överansträngd i vintras, eftersom vi måste pappa så ofta. Walfred har skrivit till sin flicka.

När de kommer att gifta sig veta jag inte. Jag har lagt undan ett tusen dollar för min begravning, precis som ni gör i Sverige. Det är 60 dollars ränta för 1000 dollar. Men jag vet inte hur det kommer att bli. Carl och jag pratade alltid om hur vi skulle bo i stugan de byggde efter branden. I vintras så fixade Walfred och Jacob den. Vi trodde att Carl skulle bli bättre. Nu är slog klockan 9 på kvällen. Walfred gick ut till hästarna nu. Han håller på att sätta upp en tank i ladugården. Då behöver inte pumpa så ofta. Vattnet kommer så snart som djuren dricker. Vi släpper ut dem ett tag när det är vackert väder så att de får röra på sig. Vi behöver inte bära in vatten nu. Vi har två vattenkranar på köksbänken i köket, en för varmt vatten och en för kallt. I natt snöar det och blåser ute. De plogade vägen i går. Jag stod och tittade i fönstret när de plogade. De har kunnat köra bil på vägen. Hildas skola ligger vid Kettle river. Det är fyra lärare där. Hilda har 30 barn. Det är två stadier eller klasser där. Det är en stor skola med fyra rum. Det finns en fastighetsskötare som eldar i kaminen och städar. Det är inte så långt borta så hon kommer hem varje söndag. Walfred hämtar henne varje fredag. Skriv till oss. Du, Hulda, skrev då bra en gång. Jacob ringde igår och frågade som blev ”lusa”. Det kunde jag inte komma ihåg. Vi pratar i telefon varje dag. Var är Näsamosters flickor? Jag hälsar till er alla. Johanna.

Note: Detta brev visar att Johanna var säker på att hon inte skulle leva så länge till, men hon levde 20 år till. En förklaring behöver också ges angående Jacobs telefonsamtal och fråga om ”lusa”. Det var en gammal svensk sed i samband med Luciadagen den 13 december. Av någon anledning så kallades den som kom sist upp ur sängen den dagen för Lus. Och uppenbarligen var det skamligt om man tog det på allvar. Johanna berättade hur man i hennes hem, när hon och systrar och bröder växte upp, så var det en orsak till bråk varje luciadag. för att undvika diskussioner den dagen och reta någon för att denne blev ”lusa” så stannade deras far, Anders Andersson, i sängen tills alla kommit upp. Då blev det inget bråk mellan barnen. Han brydde sig inte om att han blev ”lusa”. faktiskt så uppskattade han det. Jacob hade ringt och dagen innan och skämtsamt frågat vem som blev ”lusa” där. Johanna berättar i slutet av brevet om en kvinna med öknamnet ”Näsamoster”. Varför hon kallades Näsa-moster är okänt. Hon var syster till Johannas mamma. Hon hette Maja.

25 November 1928 (brev till Ella med familj)

Nu är det söndagskväll. Walfred och Vigdis åkte till kyrkan. På eftermiddagen körde de, Hilda till BeeHive. Hilda har varit hemma den här veckan. Hon ringde oss på söndagskvällen vid halvsjutiden och sa att hon var sjuk. På söndagen när hon åkte tillbaka så kände hon sig bra, men det började på söndagskvällen. Men hon undervisade i alla fall på måndagen. Jag känner mig inte bra heller. I går åkte vi till doktorn i Willow river. Jag har en sådan hosta att det liknar en början av astma. Det var det läkaren sa. Och när jag ligger ner på natten så piper det i bröstet. Jag har haft tre mycket hårda hostanfall och väsande andning som jag har gjort i två månader, men det gör inte ont. Nu vågar jag inte lägga mig innan de kommer hem, därför att de kommer när jag lägger mig ned. Det har varit mer än en vecka mellan hostattackerna. Den här veckan har haft jag en ont i ryggen, men det blev lite bättre i eftermiddags, så det kanske ger med sig. När jag hostar så ger det ont i armar och ben. Jag har fått piller och en flaska medicin av doktorn. Det ska jag ta när jag får hosta. Nu har jag skrivit så mycket om hosta, att jag är trött på den. VI fick ditt brev i går. Jag tror att det blir fint väder så du kan komma. Kör inte fort i mörkret. Ta med dig många filtar i bilen så att du inte fryser. Om inte Hilda inte blir sjuk, så kommer Walfred och Vigdis att åka lite tidigare på eftermiddagen. Men jag sa, om hon blir sjuk, så ska hon strunta i skolan och stanna hemma. De få skaffa en annan lärare. Esther kommer på

onsdagskväll med bussen. Nu är klockan 8.30. snickare Carlsson har dött. Han ska begravas på tisdag. MA
Note: Ella med familj bodde i Minneapolis. Bee Hive var namnet på en skola nära Mahtowa. Snickaren Carlson byggde många gårdar i trakten. Han tillhörde inte släkten.

December 9 1928 brev till Ella med familj

”Söndagskväll. Idag har det varit ett så fint väder. Men jag tänker på hur besvärligt det varit för all som skulle åka någonstans. De snöade hela söndagen och då Walfred körde till Bee Hive, så var det verkligen svårt och många hade kört i diken. Mellan Barnum och Mahtowa hade två bilar åkt i diket.
Mrs. Pete Andersson satt och tittade ut genom fönstret precis när en bil halkade ner i diket. Och när de åkte till Moose Lake för att få tag på en annan bil för att dra upp denna. Och när de drog upp den här bilen så kom en annan bil och körde på de båda andra, så nu var det tre bilar i enda röra. Det var så halt att folk inte kunde styra sina bilar. Jag tvättade den här veckan. Tvättade gardinerna.
De får ligga tills Esther kommer hem och kan hänga upp dem. (påminnelse om brev saknas)

20 januari 1929 brev till Ella med familj

Nu är det söndagseftermiddag, klockan är snart åtta. Idag har det varit möte i kyrkan. Walfred körde Hilma dit. Jag stannade hemma. Han åkte tidigt till kyrkan för att göra upp eld. I går sågade Walfred och Willy ved åt kyrkan. Under veckan körde de veden till kyrkan. Walfred hade köpte en liten vedklyv så nu var det enklare att klyva ved och det är han glad för. Davids Marie fick en pojke, men han dog. Earnest och Annie var hos Emils på kvällen. De kommer att ta hem Glannie den är veckan, säger doktorn. Hildas händer är ömma igen. Jag tycker att det är så ledsamt att hon ska ha ont i dem. Du säger att pojken grimaserar så mycket på bilden, men jag tycker att du grimaserar mycket mer. Här hemma är det som vanligt. Vi mjölkar inte så mycket för tillfället. En ko kalvade i onsdagskväll, så det kommer att bli mer snart. Ma

Note. Personerna, som Johanna refererar till Willy (Peterson), Stone och Dahlin var grannar som bodde nära Missionskyrkan, ”Pojken” son hon nämner är barnbarnet Edgar Swanson Jr, Ellas son. Han var Johannas förta barnbarn, ända tills hon dog, så kallade hon honom ”pojken”. Även när han var vuxen så kallade hon honom pojken.

19 maj 1929 brev till Ella med familj

Nu är det söndagskväll och klockan är snart 9. De är till Moose Lake på möte. Pastor Tofte predikar Jag glömde att berätta att jag fått en kort och en näsduk från dig. Men jag har förlagt den så jag kan inte hitta den, men den kommer fram igen. Faster är sämre. Emil åkte med hos hem från kyrkan idag. Och han sa att det är något reumatiskt i blodet. Hon sover nästan hela tiden och är svag och behöver hjälp för att komma upp. Hon sitter i en stol halv dagen och äter lite grand. Alma lagar den mat hon ska ha. Hon är stel och öm, säger Emil. Jag tänkte att gå över till dem ikväll, när de andra hade åkt till kyrkan. Albin and Minnie körde dit... Annie och Earnest var där. De hade kommit dit från kyrkan. Hon satt i en stol från klockan två på natten till 10 på förmiddagen. Annie undrar hur detta ska sluta. Men hon får så bra vård. Alma vet vad som ska göras. På eftermiddagen har hon lite feber. De har börjat bygga en vedbod. Hagfors var och satte upp ramarna för att gjuta grunden och Walfred får cement den här veckan och efter det kommer Hagfors och bygger. Igår satte Walfred potatis. Han lånade Harrys potatissättningsmaskin. Nu säljer vi potatis. Vi får 35 cent för 100 och jag har tagit upp en skäppa, som han ska ta med när han åker ned till stan för att gifta sig. MA

Note: Rev. Tofte var vid den tiden pastor i Lutherska frikyrkan i Moose Lake. ” Faster är svenska ordet för Aunt. Det här var Emils hustru, Hannah. Hagfors var far till Vigdis som snart skulle gifta sig med Walfred. Walfred och Vigdis gifte sig i Minneapolis den 1 juni 1929.

Johanna and grandchildren, Donald, Charlotte and Norman

26 maj 1929 brev till Ella med familj

Hagfors kommer tillbaka hit på tisdag och fortsätter med vedbodbygget. Nu ska jag lägga mig. Jag känner mig så gammal, men hur som helst så tar jag mig långsamt runt. Walfred säger att hans ska fråga Ruth varför hon inte liftar, när han kommer till dig.
Edgar måste vara så trött där han är. Nu är det söndagskväll, klockan är snart nio. Det har regnat och åskat lite den här eftermiddagen. David Emily, Manda, Charlie och faster Tilda har varit här en stund. David och Charlie var över till Emils en stund. Jakob var också där ett tag. Han var här idag också. Faster ligger ibland och sitter i stolen ibland, men Emil sa häromdagen att värken inte är så svår nu men att hon är så bräcklig och sover väldigt mycket. Jag undrar om Agens kommer hem idag. Hon skrev att hon skulle komma. Jacob såg inte till faster, när han var där idag. Han pratade bara med Emil. Jag undrar hur det går för dig i Minneapolis. Här är det som vanligt. Vi fick dahliarötter, som Vigdis och jag har planterat. Vigdis fick med sig en hem. Vi har fått brev från Hilda. Skicka rötterna med Walfred, så planterar vi dem på kyrkogården på onsdag. Vi får se hur det blir. Nu har vi ungdjuren ute om nätterna och det är enkelt att ta in dem i

Note: Personerna som Johanna nämner är David och Emily Almquist, Davids syster Amanda och hennes man, Charlie Anderson and Faster Tilda Almquist som var Johannas svägerska. Faster, Emils fru dog 5 dagar efter att det här brevet skrevs, 31 maj 1929

Saknar datum brev till Ella med familj

Nu är det söndagskväll. Klockan är 9.15 Jag har just avslutat disken. Hammerströms var här på eftermiddagen. De hälsade på Emil också. Här hemma är allt som vanligt. Nu har vi fått så många hönor. Pojken skulle vara här och släppa ut dem. Idag var vi till kyrkan. Det var konfirmation. Prästen har konfirmander på tre ställen. Han har också i Cloquet och Mahtowa så han får lite extra betalt för det. Det togs upp kollekt för biblarna som barnen fick. De hade en täckt behållare med pengar och namnen som hade givit. Som pastorn skulle ha. Jag sov en liten stund. Jag skrev så att jag somnade så det är ingen ordning på skrivandet. De är torrt här hemma och alla väntar på regn. Vi har stränga nätter med frost. Esther har passat sina blommor – i natt frös de. Ruth ritar så fina teckningar.

Note: Hammerströms var tidigare grannar

Saknar datum brev till Ella med familj

Nu är det söndagsmorgon. Klockan är 8.30. Walfred och Vigdis sitter och lyssnar på radion. Han ska köra Vigdis i kväll. Vigdis var inte här när vi tröskade på onsdagseftermiddagen. De började klockan två och höll på till Klockan 7 och sedan åt de, därefter gick Walfred ut och mjölkade. Sedan gick jag in för att diska. Jag tog knivar och gafflar och lät resten stå till morgonen. Vi gick upp vid 4 på morgonen och mjölkade. När jag kom in, lagade jag mat till tröskkarlarna.

De sov här på natten. När David såg att de skulle bli klara här på kvällen, så gick han till mannen som körde tröskan och sa till honom att han kunde vara här över natten och inte flytta sig förrän på morgonen. Mannen pratade med Walfred och undrade över det. Men det gick bra för mig. Hilda bakade en tårta i lördags och jag fick den och glaserade den. Det är bra att pojken har fått sin concertina. Jag önskar att jag kunde se när han spelar. Du kommer om två veckor, kan du ta med instrumentet då så vi får se det? När jag matar svinen så är det ingen som kommer efter. Du har så rara barn. Jag tycker att de är så söta. Ruth är så liten men söt.
Igår grävde jag upp morötterna. Jag kokar dem till grisen. Han är bättre nu och äter lite grand. Du har mycket att göra nu med flytten, men det går. Hälsa Ruth och berätta för henne att jag väntar på henne. Och jag väntar på pojken spelar för mig. Ruth har glömt sitt docklakan. Det var så sorgligt när barnen åkte. Det var en klädnypa i ett litet täcke som Ruth hade lämnat. Det var så sorgligt att se den. Pojken jobbade så hårt med att göra ett svärd och nu ligger det där i buskarna. Nu ska jag mata grisen och hämta äggen. Allting gick mycket fortare när ni var hemma. Det känns som vi är alldeles för få i huset, Allting känns så tyst. Hälsa barnen och tala om att jag tycker om dem. Jag önskar att det kom och förde lite väsen. MA

Note: Det är tydligt i detta brev att Johanna saknar sina barnbarn, Ruth och Edgar – att det blev så tyst efter att det haft sommarlov Det här skrevs kanske sent på sommaren 1928.

Moose Lake 23 september 1936 brev till Johannas bror Adolf och hans familj i Sverige

Jag har länge tänkt skriva, men det har inte blivit av. Jag undrar så hu det är med er alla. Vi är alla gamla nu. Det var så roligt att få brev från dig.
Jacob fick ett för inte så länge sedan och jag läste brevet många gånger. Hulda, du kanske kan skriva någon gång. Din pojke är så snäll och skriver ibland.
Jacob är som vanligt, men han är lite hankig. I vårs köpte vi en ny bil och han kör den så bra. I söndags körde han till förmiddagsgudstjänsten i Mahtowa. Han berättade det på telefon. Nu är det höst och den här sommaren har varit torr. Det regnade i våras men sedan har det inte regnat förrän nu i höst. Vi var tvungna att slå gräset tidigt för det höll på att torka ned. Havren var vi tvungna att ta innan den mognat. Den var så lång att det inte gick att slå av den med slåttermaskinen.

Johanna at her loom in 1935

Potatisen är inte så stor och vi ska ta upp dem. Walfred håller på och sätter på potatisupptagaren. När han kör den så grävs potatisen upp. men det behövs många för att plocka upp dem. J ag är för gammal. Jag har nog av att ta hand om mig själv, men jag mjölkar och separerar mjölken. Separatorn går på elektricitet. Och jag tar hand om grisarna och hönsen, mockar i ladugården ibland. Igår så bakade jag lite kakor. Barnen tycker om dem och går och tittar efter om jag har några. Ofta kokar jag kaffe till allihop. Jag köpte en ny kokspis till mitt lilla kök och en till den huset som vi byggde efter branden. Den behövs när alla kommer hem på sommaren. Då är vi i det huset. Ella, Edgar och deras barn var hemma i sommar, men Edgar var bara här en månad, de andra stannade tre veckor till. De tog tåget och Esther åkte till Duluth, där hon har sin skola. Hon var hemma i söndags. Hon kom på lördagen. Hon kör sin egen bil. Och Hilda har den här sommaren gift sig med en bondpojke som inte bor så långt härifrån. När de är i Moose Lake så kommer de hit och jag bjuder på kaffe och ibland på kvällarna så åker vi dit. Du skrev att Haga Anders hade besökt dig. Det var roligt att höra om honom. Tänka sig att han kan gå så långt som till dig. Hälsa honom så mycket från mig när du träffar honom. Jag tycker att både Haga-Anders och Lovisa var så snälla. Jag ska skicka med en bild på Hilda och Lee, som togs efter bröllopet. Men solen sken så de grimaserade så. Esther och Ellas pojke står på var sin sida. Hilda och Lee står i mitten. Vi hade bröllopet här. Vi hade 30 gäster. Det var fyra predikanter så det var en riktigt stor tillställning – men det gick bra. Det är också en bild på alla barnen. Ellas pojke står längst bak Sedan är det Ruth och sedan Walfred och Vigdis barn, två pojkar och en flicka. En bild är från pumphuset när vi tvättade där. Jag hade lagt kläderna i tvättmaskinen och var på väg upp till huset. Jag tog en repstump runt midjan. Hunden står på kökstrappan och Walfred står bredvid bilen och Ruth, Ella och Esther också. Walfreds barn står framför bilen. On du skriver igen, berätta för oss hur de andra har det i Bygget. Johanna

Note; Det lilla köket var en liten tillbyggnad till huset som Walfred med familj bodde i. Johanna bodde i det lilla köket under de kallaste delarna av året. Annars tillbringade hon mycket tid i **"the fire house""** som var det andra huset på gården. Det byggdes på våren efter 1918-branden. Haga-Anders och Lovisa var grannar till Johannas familj och folk som hon hade vuxit upp med.
Bygget var ett litet ställe där hennes syster, Anna-Lisa och hennes bror Carl Gustaf bodde i slutet av livet.

5 maj 1945 brev till Ella med familj

Nu är det lördagseftermiddag. Klockan är 1.30. Jag är i firehuset, men det har varit så kallt den här veckan. Men idag är det bättre väder. Vi fick ditt brev i går. Jag ser att Edgar är hemma och jag är glad för det. Han har kämpat med Alaska trippen. Det är skönt att det är över. Esther var hemma förra söndagen. Men hon hade en förfärlig förkylning som har haft länge. Hon sa att hon måste hosta på nätterna. Manda och Charlie Anderson var här en stund på torsdagskvällen. Manda kom ut till firehuset en stund. De hade varit nere för att såga timmer hos predikanten. Han har eget sågverk som han köpte när han kom hit. Charlie Anderson har varit i Minneapolis och sökt hjälp för smärta och värk som han har i kroppen. Han kände sig lite bättre ett par nätter efter hemkomsten. Men nu är hans värk värre än förut. berättade hon. Davids Emily är på sjukhuset men läkarna har inte opererat, för hennes hjärta är så svagt. Jag gjorde egg breda som jag åt till lunch och kokade kaffe till mig. Jacob hade två kuddar här och de var så smutsiga. Igår hällde jag ut fjädrarna och lät kuddvaret ligga i blöt över natten. Nu har jag tvättat dem och de blev så rena. De hänger på en lina så de är snart torra. Då ska jag stoppa tillbaka fjädrarna och sy ihop dem tätt. Jag håller på med fjädrarna i hönshuset så det gör inget om jag spiller lite grand. Jag var inne och skurade sovrummet. Men dörren var stängd så jag vet inte vad det gjorde. Jag ska vila en stund på kvällen. Walfred har spritt gödsel där potatisen ska sättas i trädgården. Det är inte många potatisar kvar. De ruttnade i höstas. Nu väntar jag på Ruth och hennes man. Var är pojken nu? Om kriget ändå vore över. Hur står det till med Edgar? Han måste vara så trött. Farbror läste Earnests tidning och såg att Edgar hade skrivit i den. Han berättade för mig att Edgar skrivit i den. Farbror har inte varit här på en hel vecka. Vinden är så kall. Jag ska skriv lite mer i morgon och om vad som har hänt då.

Nu är det måndagsmorgon. Det är inte mycket nytt att skriva om. I går eftermiddag kokade jag kaffe till barnen. Johnsons barn var här och Vigdis var till Hagforsarna. Tänkte att Hilda skulle komma så jag satt och tittade efter dem. Senare berättade Walfred för mig, när vi var i ladugården, att hon hade ringt på lördagen och berättat att barnen var förkylda och att hon inte kunde ta med dem till söndagsskolan. Det visste jag inte. Om jag hade känt till det så kunde jag ha pratat med Hilda i telefon. Men det kan inte hjälpas nu. Nu ska jag ta med mig brevet in. Vi har slutat mjölkningen /MA.

5 juni 1945 brev till Ella och hennes familj.

Nu är det tisdagen den 5 juni. I går fick jag ditt paket. Kakan var jättefin, men du Ella ska inte baka och skicka till mig. Frukten var också väldigt fin. Du ska inte skicka så mycket till mig. Jag har så mycket att äta. Jag grät nästan när jag öppnade paket och såg det väl du hade packat ned allt. Du behöver det för dig själv. Ruth fick inget av den goda kakan. Hon ska ha en bit av dem. Jag kokade kaffe och tog en bit av kakan. Jag tycker om sockerkakan. Den var så god. De fick lite av kakan här inne också. Jag ska gömma resten tills Ester kommer på fredag kväll. Jag ska spara en bit till Hilma. Hon kommer troligen på fredag kväll. Du måste ha så många ägg till den, och socker. Du ska ha stort tack för allt och mycket tack till Edgar. Ruth, tack så mycket for kortet. Ikväll kommer predikantens fru och barn hit. Hon ska stryka sina gardiner. Hon tvättade dem själv. Predikanten tog hit dem och de kommer och hämtar dem senare ikväll. Mrs. Lorius på Frank Eckmans gård har brutit höften. Hon har varit ensam i huset den här vintern. Eva skickade i väg en av pojkarna med några ägg och när pojken kom in, så låg hon där på golvet, så han sprang hem. Eva och Harry gick dit för att hjälpa henne. Hon hade legat på golvet länge. /MA

Johanna and all of her grandchildren - 1946.

8 december 1946 brev till Ella och hennes familj

Nu är det söndag kväll. I kväll ska vi ha ett kalas i kyrkan här för Charlie Andersson. Så alla här ifrån ska åka dit. Jag är ensam hemma. Vigdis och Mrs. Petersson ordnar det hela. Jag sitter här i mitt lilla kök. Hilda kom med de andra från söndagsskolan och åt lunch därinne. Hon ville äta med mig och jag skulle steka ägg åt henne. Men Vigdis sa att hon skulle äta med dem och så blev det. Jag är säker på att du frös i natt. Jag är så ledsen att jag inte var i ”The the fire house”” i natt och la in ved i spisen åt dig. Du måste kämpa och köra en så läng väg och det kostade mycket att resa. Jag undrar om du kommer att komma hem igen medan jag lever. Hur står det till med pojken? De har nog haft jobbigt med att ta hand om allt när du åkt ifrån dem. Men det är bra att du kunde resa hit. Man vet aldrig vad som händer. Mycken tack för bilden som fanns i brevet. Jag om jag inte kan prata med honom. Edgar blir uttröttad av allt tågresande. Hilda ska komma och Lee kommer och hämtar henne senare. /MA

Johanna in 1946

15 december 1946 brev till Ella med familj

Nu är det söndagsförmiddag det är riktigt kallt men det går bra så länge det inte snöar. Igår fick vi ett paket från dig, men vi ska inte öppna det förrän till jul. Det ligger i det lilla köket. Du kämpar på och skickar något varje år. Du har många att ge julklappar till. Lilla Ruth måste pyssla med julklappar också. Det här är första året som hon inte är hemma, men det är bra att du kan åka över till henne ibland och hjälpa henne lite.

Farbror var här i förmiddags. Nu är det kväll. Han kommit för att se om jag hade några tidningar från Edgar, 2 kom i igår så han fick en för att läsa. Så kommer han och byter för att läsa den andra. Jag har inte läst tidningen som han fick. Han vill hemskt gärna läsa dessa tidningar, men det kostar för mycket för dig att skicka dem. Hälsa Edgar och tack för dem. Det har blivit så molnigt nu att det troligen kommer snö. Kommer Edgar att vara hem till jul? Eller måsta han vara ute och åka tåg? Agnes pojke, som är vid North Park kommer att åka hem till jul. Han har hemlängtan, sa Farbror. De har tre veckors ledigt från North Park så han kan åka hem till Kalifornien. Farbror är bjuden till Duluth över jul, men han tänker inte åka. Anna Ek är hos Albins nu. Hon ramlade några steg i Duluth, så hon har varit liggande men är bättre nu, sa Farbror. Hoppas att jag kan höra några julsånger på radio till jul. Om jag sitter nära intill den så kan jag höra lite. Ma

Note: Det är var första julen sedan Ruth hade gift sig. Hon och Wallie bodde i Donaldson, Indiana där Wallie var pastor i Covenant Church där. Det var inte så långt från Chicago, där Ella och Edgar bodde. Agnes pojke var Lloyd Ahlem, a student vid North Park College I Chicago. Anna Ek var syster till Albin Carlson´s fru, Minnie.

Januari 12, 1947 brev till Ella med familj

Nu är det lördag eftermiddag och jag sitter i det lilla köket. Jag fick det brev igår. Det är alltid roligt att få brev från dig. Men pojken arbetar alldeles för hårt. Blir han inte nervös med allt det där hela tiden. Jag har skurat sängkammaren och köket och nu är klockan tre på eftermiddagen. Jag håller på som vanligt, men jag gör just ingenting. På morgonen går jag ut och mjölkar tre kor och sedan diskar jag mjölkkärlen. Sedan går jag till hönsen och sedan kokar jag lite kaffe åt mig och äter. Sedan har jag inget mer att göra. Sedan sitter jag och håller eld i spisen. Det går åt så mycket ved, men det är varmt i det lilla köket. Och nu har jag det bra är inne i köket. Walfred är efter ett lass ved. På förmiddagen var han med barnen till Moose Lake för konfirmation. De är trötta där idag. De sov inte så mycket i natt. Pojkarna var till Sandstone i natt och de kom efter midnatt. De spelade /sparkade boll och Walfred körde dit för att hämta dem. Walfred kämpar i skogen för att få till ved. Den här veckan har det inte varit så kallt. Det var runt jul när vi var i firehouse som vi gjorde slut på veden som fanns där. Ella, du måste spendera så mycket pengar på din resa hem. Edgar måste vara trött på at resa hela tiden. Han får äta vad han får när han reser från plats till plats. Här är allt som vanligt. Eddie Staberg är på sjukhuset, men han är bättre nu så kan snart komma hem, har vi hört. Och likadant är det med Charlie Anderson. Men han är inte så sjuk som Manda säger att han är. Han är ute och hälsar på folk. Likadant är det med Newbloom. En gång så satt han och åt och föll av stolen ned på golvet. Men har klarat hösten. Nu är klockan snart fem. Jag har suttit och läst den här eftermiddagen så elden slocknade i spisen. De hade besök på

eftermiddagen och jag satt och väntade på att bli inbjuden till kaffe, men ingen kom. Nu ska jag laga kvällsmat. Det är bra att ha ved så att jag kan elda så mycket som behövs. Jag har inget att klaga på. Jag har allt jag behöver. Äsch, jag skriver bara strunt. Hälsa Ruth från mig. Hon är så liten. Det var folk från Minneapolis som de hade på besök där inne i eftermiddags. MA

Note. Johanna skrev att hon inte hade så mycket att göra längre, men hon mjölkade och tog and om andra uppgifter så tycks som hon gjorde väl ifrån sig för att vara 82 ½ år. Det här skrevs i januari 1947 och hon dog i slutet av oktober samma år.

Februari 1, 1947 brev till Ella med familj

Nu är det söndag, jag har just läst ditt brev. Walfred kom från Moose Lake för en liten stund sedan. Solen skiner men det är riktigt kallt. Jag var ute till hönshuset nu. De hade lagt 4 ägg. Kanske kommer de att lägga fler ägg på eftermiddagen. Det är så kallt i hönshuset så äggen fryser om de får ligga för länge. Det har snöat lite men det har blåst i väg. Vinden blåste ut ett fönster i Firehouse men det var ett stormfönster.
Helga dog. Det var Carl Petersons Helga. Hon har inte varit frisk på länge. Hon har haft en besvärlig hosta och varit klen. Denna vecka tog de henne till sjukhuset. Jag tycker att det är ledsamt att hon dött ifrån barnen. Minsta flickan började skolan i år. De har också en flicka som är lika gammal som Dwight och en pojke som är 18 år gammal. Han kör mjölkbilen. De köpte Olaf Johnsons stuga som de flyttade till farmen och byggde upp huset där. Jag tänker att det är så sorgligt särskilt för den minsta flickan. Vigdis tänkte åka till sjukhuset men ingen kunde komma in och hälsa på Helga. Nu sitter Walfred och läser ditt brev i det lilla köket. Han kom precis in där och nu är allt som vanligt. Jag är svag när jag går runt. Det är så svårt to gå utomhus när vinden blåser snö och när det är is under, men jag går sakta och har en käpp i handen när jag går till ladugården. Det finns en pinne här som användes i ett tält som du hade här, det finns en spik i ändan på den, så jag går bra med den utomhus. Nu är klockan snart två. Jag har ätit. Jag rostade en brödskiva och kokade mjölk åt ett kex. Jag har skurat sängkammaren och köket idag. Jag tycker att dagarna går så fort. Jag fick brev från Jakob i går. Det är likadan där på hemmet. Jag tycker att han ska vara glad att vara på hemmet. Han behöver inte oroa sig för något. Det är bara att sitta ned och äta när maten är serverad, men har alltid varit en som klagat. Jag ska sitta ned och läsa en stund. Jag är glad att jag kan se att läsa. Hälsa lilla Ruth. Ma

Note: Helga Peterson var en granne på västra sidan. Tydligen så klagade Jacob alltid när han skrev till Johanna över olika saker på hemmet där han bodde.

Februari 8 1947 skrivet till Ella med familj

Nu är det söndag. Jag var just ute till hönsen. Om de lägger ägg nu, så fryser fort nu. Det har varit så kallt idag men solen har skinit. Det är en så kall vind. Jag fick ditt brev idag. Walfred var till Moose Lake i förmiddags. Nu har jag läst ditt brev. Det är kanske inte värt att du kommer hem till Påsk därför att det är så kallt och i slutet av mars är det vanligtvis kallt och blåsigt, men vi får se vad som händer. Jag sitter här i lilla köket varje dag och har det varmt. Walfred kämpar på med att skaffa ved i skogen. Det är djup snö i skogen. Han kör med traktorn i skogen. Farbror sa att han skulle ta hans häst och köra hem veden, men det gick inte så bra. Jag håller på som vanligt. Helgas begravning hölls i kyrkan här. Vigdis och Lindy sjöng och Walfred var kistbärare. De hade en finsk predikant tillsammans med vår predikant, Ecklund. Sedan kunde alla som önskade komma hem till deras hus och dricka kaffe. Men Walfred måste köra skolbussen, så Vigdis kom med hem. Mrs. Davidson åkte med henne. Det var så kallt så det var svårt att hantera allt. Charlotte och jag var hemma. Det blåste så att jag var lite rädd för att vara ensam hemma. Helga dog så hastigt på fredagskvällen. Hon sa att hon önskade något att äta så hennes syster gick och hämtade lite mat. Hon åt och så dog hon. Jag borde skriva till Esther men har inget att skriva om. Allt är som vanligt. Ma

Note: Lindy var Hilda Wolds svägerska. Lindy har en vacker röst och sjunger ofta vid begravningar. Mrs. Davidson var en granne.

Mars 15 1947 brev till Ella med familj

Nu är det söndag och det är så kallt. Men solen skiner och det är isigt på vägarna utomhus. Men vädret kan ändra sig. Om vädret fortsätter att vara som det är nu, så går det att köra hit, men vi får se hur vädret kommer att bli. Jag skriver senare i veckan. Jag sitter i det lilla köket som vanligt och har det bra. Hanson är död. Hans

begravning var på torsdag eftermiddag. De tog honom till sjukhuset och var där 3 dagar innan han dog. Vigdis var till Hansons i onsdags med varm spagetti. Hur det ska bli för Hansons nu, vet jag inte. Solen skiner så vackert men det är verkligen kallt. Walfred och pojkarna var till skogen för att hämta ved. Nu sågar de veden. Det blåser så hårt, så jag förstår inte att de kan vara ute och såga. Nu är det söndag eftermiddag och det är så kallt och blåsigt ute. Jag tror inte att det är nödvändigt att skriva igen innan du kommer. MA
Note.: Hanson är August Hanson en granne som inte bodde så långt bort.

April 20 1947 brev till Ella med familj

Nu är det söndag. Jag är ensam hemma. De andra är till söndagsskolan och kyrkan. Jag har fått en bok från ”pojken”, men det var alldeles för dyr. Hälsa honom. Mången tack för den. Jag har läst i den idag. Det är många berättelser i den. En del förstår jag inte. Men ”pojken” skulle inte ha gett mig så mycket. Jag ar läst i den idag. Det knallar och går, men jag är skröplig och det är inget annat nytt. Nu är klockan 11.30. Jag har satt på potatisen nu. Här är allt som vanligt. Det är kallt. Det här var en kall april, men kanske blir det bättre i slutet av april. Nu är det lite efter 12, så snart kommer de hem från kyrkan. Det är så kallt och blåsigt idag, men hönsen är ute. Jag gick och släppte ut dem. Hälsa ”pojken”, mången tack för boken. Jag har läst den hela eftermiddagen. Det är många berättelser i den. Men boken är alldeles för dyrbar för mig. Nu är det 5 på eftermiddagen. Det är strax dags att gå till ladugården. En ko har kalvat. Jag var just ute till hönsen och det är blåsigt och kallt. Men solen skiner. Och nu har suttit och läst boken, som jag fick från ”pojken. De är många berättelser och snart har jag läst hela boken. Jag tycker att det är så synd att ”pojken” ska oroa sig för mig också. Det är inget som jag kan göra för honom. Hälsa och tacka honom för boken.

Det finns massor att läsa i den. Nu är det kväll och solen har gått ner och det är så kallt. Himlen är mörk och kanske kommer det snö. Ma

Note: Det här det sista brevet som Johanna skrev. Hon dog drygt 6 månader senare efter att hon skrivit brevet. Hon upprepar sig själv flera gånger i brevet. Hon hade fått en bok från dottersonen Edgar. Johanna tyckte alltid att familjen gjorde allt för mycket för henne och hon bekymrade sig allt för dem.

Johanna and her children: Walfred, Hilda, Ella and Esther in 1946.

Brev från Johannas familj i Sverige

Johanna skrev till sin familj i Sverige och de skrev till henne. Det verkar som de inte skrev så ofta och att de 0ibland blev ängsliga när de inte hördes av under en lång tid. Johannas mor var Stina – Greta. Johannas bror var inte gift och bodde med sin mor vid Kråkvattnet. I varje brev, skrev Gustaf till Johanna på ena sida av ett ark och på den andra sidan var det ett brev från Stina-Greta, som dikterade för Gustaf vad han skulle skriva från henne. Nästan alla brev uttrycker en längtan att förenas igen som en familj i himlen och breven uttrycker en stark tro på Gud.
Följande brev är skrivet någon gång under 1903 av Johannas bror Gustaf. Det här brevet innehåller inget från Stina Greta.
”jag vill skriva några rader till dig Johanna. Du ville veta hur det var på fars sista dagar. De sista tre dagarna han levde, så kunde han inte tala. Han kunde bara viska lite. Nära slutet sov han på natten men natten innan, sov han bara ibland. Han sa att han såg så många människor men vi kunde inte fråga honom om vad han såg, därför att han inte tala. Mamma har smärtor som vanligt. Hon måste lägga ut mycket pengar för det som smörjer in sig med. Hon tror inte att hon kommer att stanna in denna tårarnas dal så länge till. Hon hälsar dig. Hon är mest mån om att du kommer ihåg att vi kommer att mötas i himlen av Jesu nåd.

Du Johanna vill veta var man lade far när dött. Han lades i en byggnad bredvid fårhuset. Johanna, du vet var det är. Bygge-Marie var där och tvättade honom. Bygge-Marie lade ut honom. Du, Johanna, ville veta var far ligger på kyrkogården. Han ligger på vänster sida om kyrkan. Han såg ut som vanligt, när han var död, som han gjorde innan han dog. Må vi mötas i himlen en dag. ”

Gustaf.

Note:
Johannas far Anders Andersson, dog i mars 1903. Det här brevet skrevs troligen åtskilliga månader efter hans död. Kanske hade Johanna fått några rader om hans död tidigare och så hade hon skrivit tillbaka och frågat om några detaljer. Bygge-Marie måste ha varit den kvinna i område som kom och tog hand om de döda. Stina Greta sa vid den tiden att hon inte trodde att hon skulle leva så länge till. Hon levde ytterligare 15 år.

Kråkvattnet december 11, 1904

Guds nåd och frid må var med oss alla. Jag skriver till dig för att berätta har vi har det. Gud ger hos hälsans gåva. Vi är som vanligt. Det är söndag i dag. Det snöar. Jag har avverkat i skogen och vi ska åka till marknaden nu. Vi har en kvarn i skogen och en i hagen. Du har inte skrivit på länge. Vi har inte heller skrivit på länge. Det tar så lång tid innan man kommer i gång med att skriva. Jag minns hur vi hade det, när alla var hemma och det var jul, och nu är det snart jul igen. Må vi alla återigen mötas i den himmelska staden där vi kan fira jul för evigt, där glädjen aldrig tar slut. Gud hjälpe oss att i den där lyckliga platsen kommer vi bara att känna lycka och glädje
Gustaf.

Jag undrar varför du inte ar skrivit på en så lång tid. Jag tycker att det är ledsamt at du inte skrivit på så länge. Jag hoppas att du kan skriva medan jag fortfarande lever. Nu är det jul. Må Jesus vara vår julglädje. Det blir bättre jul när vi alla kommer hem. Vi ber till gud för dig. Med smärtan är det som vanligt. Det är mycket för mig att köpa och smeta på
Jag tror inte att jag kommer att leva länge till. Då vill jag komma bort från lidande och sorg och dit där Gud samlar alla som är troende. Min Jesus kommer att vända mina besvär i glädje och salighet. Jag väntar på hemmet där det är glädje och salighet. Jag ber att du inte ska glömma Jesus. ”De som kommer till mig kommer jag inte att kasta ut”.
Mama

Note: det verkar som man inte haft någon korrespondens under en längre tid. Hur ensam de måste ha känt sig ibland. Så långt borta från varandra och utan hopp att träffas igen i detta liv.

Kråkvattnet, Oktober 8, 1905

Guds fred över oss alla: tack för brevet från er, Jacob och Johanna. Det var längesedan vi skrev. Vi har tagit upp potatis- Det blev mycket potatis i år. Anna och jag är hemma idag. Vi har varit till Ykullen och tröskat hos Peters. Igår var det söndag. Det var skördefest. Vi var där allihop. I morgon ska vi gå till marknaden. Haga-Anders kom in nu när jag satt och skrev. Han skickar hälsningar till dig Jacob, han hälsar till er alla. Må vi alla mötas igen i himlen om vi inte ser varandra på jorden igen. Må vi mötas igen i en vacker himmelsk stad, så underbar det kommer att vara när Jesus tar hem oss.
Gustaf

Du, Jacob frågade hur mycket pengar jag har. Jag har omkring 60 kr och jag tror inte att det räcker. Jag vill så gärna ha kaffe och du Jacob vet ju att jag behöver snus. Jag behöver mycket för mina krämpor. Jag plockade krusbär som jag sålde. Det var inte så mycket krusbär i år. Jag har inte så mycket ork nu. Men jag kan be och jag ber er där i Amerika att vi ska mötas vid bröllopet i den himmelska staden. Jag ber för varje dag och för alla av oss som kommer att vara med Jesus och känner hans nåd och godhet. Nu är det söndagskväll. Jesus säger, Följ mi from krubban till korset, jag gick den vägen för er. Till slut säger jag, gud ge oss ett välsignat möte med Jesus, må vi alla vara med, det är min bön och önskan. Gud välsigne er kära barn. Vi ber att Jesus kommer att öppna himmelens gata för oss.
Mama

Note: Anna var Johanna och Jakobs syster, Anna-Lisa. Haga-Anders var en granne som bodde nära gården.
Stina-Greta snusade av medicinska skäl.

Kråkvattnet, mars 8 1908

Guds nåd och frid må var med oss alla. Tack för brevet som vi fick. Det är söndag i dag. Vi har snö. Johan är till Sannerud idag. Jag var där förra söndagen. Det var möte där. Vi har kört timmer. Adolf i Ösjö var här häromdagen. Han var till Ämtatorp och gjorde en kista. Anders Persson är död. Jag sitter i mitt rum och skriver. Må vi mötas igen i vårt himmelska hem där vi vilar med Jesus. Sådana underbara saker väntar på oss där. Må vi bevara en liten tid längre här på jorden och så kommer vi att vara i den himmelska saligheten som kommer att vara den största glädjen
Gustaf

Jag tackar så mycket för pengarna, som ni, Jacob och Alma skickade till mig. Jag behövde dem verkligen. Jag ber till Gud att han ska välsigna dem som gav mig dem i mina sista år. Jag har inte så mycket pengar. Vi har hört nu att du Carl och Johanna, sörjer era barn. Vi får tacka Gud för att de är i en glädjefull sal. Kom ihåg att Jesus sa till Petrus, ”Vad du inte förstår nu kommer du att första efter detta”. Jag har mycket ont i kroppen. Jag går till mitt rum och gör lite av varje. Anna är också här med mig när alla arbetar tillsammans här. Anna och jag låg här i natt. Till sist kommer vi att mötas i den himmelska staden.
Mama
Note: Adolf, en bror till Johanna och Jacob, var snickare. Johan var också en bror. Anders Persson var en man från en granngård. Troligen hade Jacob och Alma sänt lite pengar till Stina Greta. Stina syftar i sin del av brevet på Elmer och Eldas död. Det här brevet var skrivet nästan ett år efter deras död. Kanske tog det många månader innan Johanna skrev hem till Sverige och berättade om denna tragedi.

Kråkvattnet den 6 december 1908

Guds nåd och frid med oss alla. Jag ska skriva litet till dig. Idag är det söndag. Det är inte så mycket snö nu. Det har varit mer snö förut men den har försvunnit. Vi har en mila i skogen. Johan och jag var till Ösjö för att tröska i höstas. Det skulle vara roligt att höra hur ni har det i Amerika. Anders Jacobssons Tilda är död. Hon begravdes första söndagen i maj. Nu är det snart jul när Jesus föddes. åh att vi skulle mötas igen i himlen i glädjen som aldrig tar slut. Oh, att vi skulle mötas igen i himlen i glädjen. Får vi bevara ett litet tag till så möts vi igen hemma i glädje
Gustaf

Jag tycker att det är konstigt att du inte har skrivet till oss på så länge. Jag går här i denna jämmerdal. Må Jesus förena oss alla tillsammans i den glädjefulla salen. Du, Jacob och Alma har sänt mig pengar och de har varit till

stor glädje för mig. Jag behövde dem så väl. Det onda som jag har är det samma. Jag var ute och slitit ut mig. Jag orkar inte så mycket längre. Jesus hjälper oss dag för dag. Må han hjälpa oss hem helt och hållet. Jag ber det för mig själv och för dig. Jag glömmer dig inte. Det ska bli vackert att möta Jesus med nåd och gudomlighet, och hälsa på varandra och välkomna varandra. HUR bra det kommer att bli. gud välsigne både dig och mig. Du ska skicka detta brev till Jacob och Alma. Du borde skriva snart. Mama

Note: Det tycks troligt från Gustafs brev att det bara skrev en eller två gånger om året. Han har nyheter om någon i grannskapets död från föregående maj. Ösjö är en by där Johannas bror, Adolf bodde med sin familj.

Elin Augusta Oliva ELLA Carlson Wold (s 64-66)

Elin föddes den 4 december 1892 som första barn till Carl och Johanna Carlsson som levde till vuxen. När hon började skolan vid Eckman skolan en miles norr om hennes hem, sa kusin Annie att på engelska skulle hennes namn hellre vara Ella än Elin. Läraren informerades om hennes namnbyte. Namnet Ella användes från och med då.

Ella tog examen från åttonde klass och fortsatte 1906 i Normal School in Duluth. Vid den här tiden var kursen en kombination av High School och college. Ella bodde hos familjen Doran i Duluth, där hon arbetade för husrum och uppehälle, förutom att hon gick i skolan. Hon gjorde så under fyra år. Det blev för mycket för henne så det femte året så betalade Carl och Johanna för henne så hon kunde bo i sovsalen på Normal School så hon kunde lägga mera tid på studierna.

Ella undervisade under många år i White Iron nära Ely MN och vid Ely. 1891.
Edgar Swanson skrevs in på North Park Seminariet i Chicago 1915.

June 24, 1918
Marriage of Ella Carlson and Edgar Swanson.
From left: Hugo Swanson, Edgar Swanson, Pastor Fritz Hjelm, Ella Carlson Swanson and Esther Carlson.

Han tillbringade jullovet 1915 som pastors kandidat vid Mission Covenant Church väster om Moose Lake. Han stannade en eller två veckor hos Carl Carlsons hem och det var där han första gången träffade Ella. Därefter tillbringade han somrarna 1916 och 1917 i Moose Lake området. Edgar och Ella förlovade sig 1917 och gifte sig följande år. Edgar skrev så här i sin dagbok om bröllopet.

”vår bröllopsdag, 24 juni, midsommardagen var på en måndag. vi gifte oss i det Carlsonska hemmet. Fritz Hjelm kom ner från Virgina och vigde oss. Hugo kom från Ishpeming och var best man. Esther var tärna. Vigseln hölls på svenska. Ella bar vitt och jag hade min Prince Albert.

Edgar and Ella (Carlson) Swanson

Fritz Hjelm var en nära vän till Edgar och en pastorskollega. Hugo var Edgars bror. Edgar noterar också att två dagar senare den 26 juni, så tog han och Ella tåget från St. Paul till Kansas City, MO, där han skulle vara pastor hos Covenant Church. Edgar Swanson tjänstgjorde som pastor i kyrkor i Kansas City, Minneapolis, Chicago samt Stephenson, MI. Förutom att hålla ett stort antal evangeliska möten under åren, så hade han också flera ledande poster i den Evangelical Covenant Church, Överindendent i North West Conference. sekreterare i både Home Missions, och Stewardship of Denomination. Det sas i kyrkosamfundets tidskrift efter hans död:

Oavsett vilken uppgift Edgar Swanson skulle utföra, gjorde han det av hela sitt hjärta. Det fanns ingen halvhjärtat i hans lydnad mot Kristus”.

Ruth and Edgar Swanson, Jr.
Children of Edgar and Ella Swanson

Edgar and Ella Swnson
1956

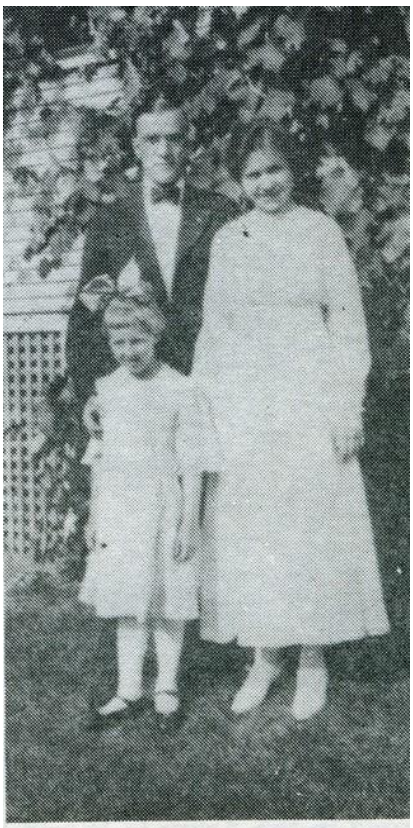

Edgar and Ella Swanson and foster daughter, Helen Hanzelius

Ella och Edvard hade bott i Kansas City i mindre än 6 månader, när han blev kallad att officiera vid en begravning av en kvinna som hade dött i influensaepidemin 1918. Hon lämnade make och fyra barn i åldrarna 10,8,6 och 3 år. Ella och Edgar gick med på att hand om Helen 6 år i sitt hem under några veckor för att hjälpa familjen. Edgar skriver i sin dagbok ” Helen stannade hos oss inte bara i tre eller fyra veckor. Hon stannade i 9 1/2 år.”

Helen Hanzelius föddes den 23 okober1912 i Kansas City, MO. Föräldrarna var Karl och Lilly Hanzelius. Hon gifte sig med Gustav Olson den31 augusti 1936 i Ella och Edgars hem i Chicago. Gust var född den 12 ars 1913 i Guymon, Oklahoma.

Gust och Helen fick tre barn:
James f 1938-07-23 död i polio 1949-07-22

Richard f 1942-05-13 ogift bor I Prarie Villaget KS
Joanne f 1945-02-10 4 barn

Edgar och Ella fick 2 barn **Edgar Emmanuel jr f** 1922-01-27 Ruth Mary f 1924-09-16

Edgar jr bodde i Chicago nästan hela sitt liv. Han tjänstgjorde i armen under 2: a världskriget. Under många år arbetade han i administration på University of Chicago och senare vice president vid North Park College i Chicago. Han gifte sig aldrig. Han var aktiv i Evangelical Covenant Church som församlings kassör och andra uppgifter. Edgar dog den 17 februari 1991 och är begravd bredvid föräldrarna på en kyrkogård nära Moose Lake MN. Han kallades ”Morbror” or ”Morbs” av sina systers barn och barnbarn.

Ruth gifte sig med Waldemar Mylander 11 juni 1946. Han är en församlingspastor och har arbetat i kyrkor i Donaldson, IN, Duluth, MN, Cadillac, MI, Chicago, Ill, Elgin, IL, Cloquet, MN, och Ellswoth, WI, Wallie är pensionär. Han och Ruth bor bor i Golden Valley, Mn. Wallie föddes 10 maj 1918.

De har fyra barn:

Stephen Bruce född en 21 juni 1948. Han är gifte sig med Ann Fishel 4 oktober 1975. Ann är född 15 juli 1953. De har en son, Andrew (Andy) född den 26 april 1984. Steve producerar en serie av Kristna ljudband för barn som kallas ”The Bugs”. Han har också arbetat för Christian Radio.

Susan Priscilla, född den 3 november 1950. Hon gifte sig med Donald Peterson in Cloquet, MN den 29 november 1969. Don föddes den 6 november 1948. De bott i Alaska under många år, just nu i Fairbanks. Don och Sue är lärare. De har två barn: Jason Matthew, född 20 september 1970 och

Aelin Johanna, född den 7 juni 1974. Jason studerar matematik. Aelin har fått mormors namn, Elin, och mormorsmors namn, Johanna. Excels in cross country sking.

Marcia Renee, född den 13 juni 1955 i Cadillac, MI. Hennes man, Rodney James Markin, föddes Tomah, WI, 27 december 1954. De gifte sig den 8 augusti 1976. De har fyra barn, Kelly Lyn Hee f 1981-03-12 i Korea; Elissa Beth f 1984-01-05, Jillian Suzanne f 1986-01-18, samt Kevin Scott f 1991-09-08. Familjen bor i Maple Grove, MN.

James Leonard f 1960-05-18. Han gifte sig den 15 februari 1992 med Natalie Lossow den 15 februari 1992. Natalis f 1960-02-28. Jim och Natali bor i Minneapolis, MN:

Edgar Swanson dog i Chicago den 8 oktober 1963. Ella dog I Ellswoth, WI. den 9 december 1978, 5 dagar efter sin 86:e födelsedag.

Så här skrev Edgar Jr i ett familjebrev kort efter hennes Ellas död.

> “She was a great lady and a beautiful saint. She had some rare qualities of patience and forbearance in abundant measure. She possessed much learning and knowledge, never flaunted, that only those who knew her intimately suspected she had. One summer at the University of Minnesota, she took Shakespeare " for the soul" and trigonometry and college algebra "for fun". Few preachers have as much basic Bible knowledge as she did, and she was throroughly familiar with Greek and Roman mythology as well as most of the classical English authors - particularly Dickens for whom she seemed to have some special fondness. I can´t imagine a more perfect mate for my father. Mother was the perfect support person for him. Her devotion to him was total. By choice and temperament, she devoted her life to the service and support of others. Her humble attitude and unassuming roles endeared her to every church in which her husband served. Her simple childlike faith was exemplary.”

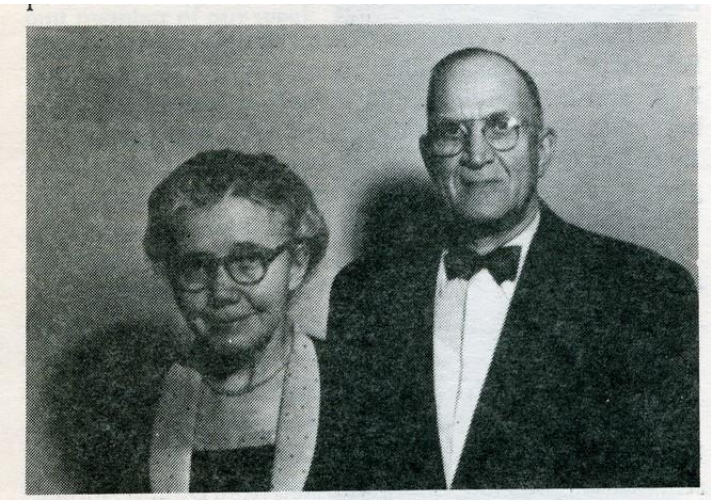

Ella and Edgar Swanson

Carl Adolph Walfred Carlson f 1895-07-25 - 1974

När han döptes, så sa Johanna att pastorn lade till ett fjärde namn, Gustaf. Johanna hävdade att den 25 juli inte var rätt datum för hans födelse.

Walfred Carlson

Han bodde hela livet på Carlsons farmen. Han gifte sig med Vigdis Hagfors i Minneapolis den 1 juni 1929. Vigdis var född i Norge den 14 januari 1908. De fick fem barn:
Roger Walfred, Dwight, Milton, Rachel Elaine, Barbara Vigdis och Charlotte May.
Vigdis dog den 31 juli 1967. Den 2 september 1975 gifte Walfred om sig med Emma Hillström. Hon föddes i Birch Creek Township i den 8 oktober 1898. Hon gifte sig 1928 med Paul Hillström. De har tre söner:
Daniel, Raymond, Dwight. Paul dog 1974. Emma dog den 11 september 1983. Walfred var under hela livet engagerad i West side Mission Church and Evangelical Covenant Church. I Moose Lake. Han var söndagsskollärare.

Han var ansvarig för söndagsskolan och församlingsordförande i många år. Walfred var Clerk of Siver Township under 40 år. Han var också skolbusschaufför.

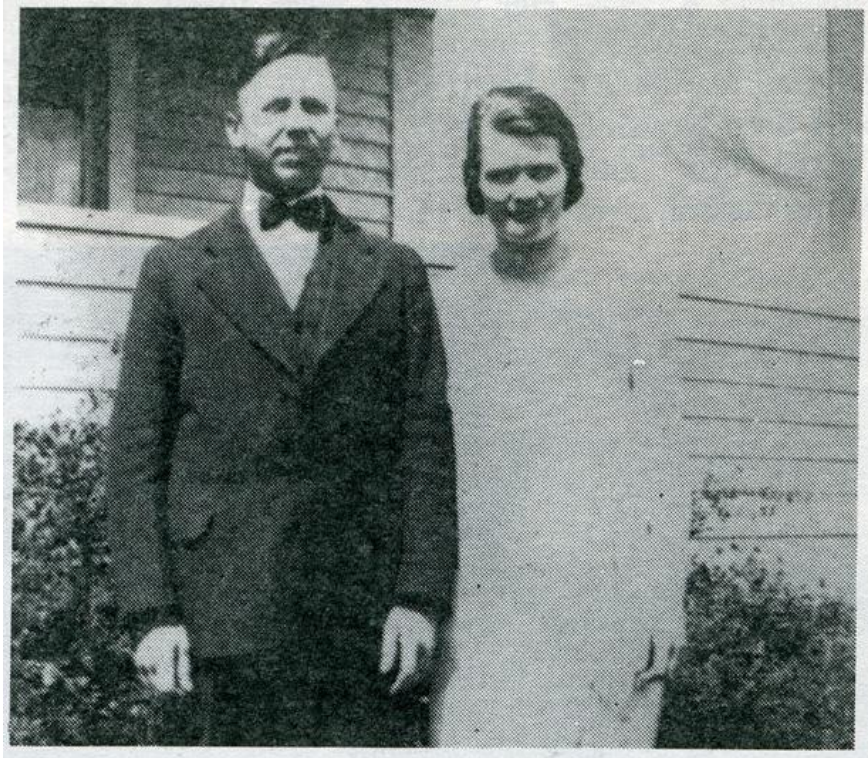

Walfred and Vigdis Carlson

Walfred bodde sina sista år på Mercy Health Care Center in Moose Lake. Han dog där 92 år gammal den 16 november 1987. Han begravning ägde rum den 20 november in Covenant Church.

Walfred och Vigdis fick fem barn

Walfred Carlson family
Back: Roger, Barbara, Rachel, Charlotte, Dwight
Front: Walfred and Vigdis

Roger född en 27 november 1930. Han gifte sig med Barbara Peterson den 15 september 1951. Hon var född den 29 oktober 1932 till Carl och Helga (Lampi) Peterson och växter upp på West Side. De fick 4 barn: Mark Allen, Ronald Dean, Philip Dale och Nancy Jean.

Roger är sedan några år pensionerad från arbetet som postmästare i Moose Lake. Barbara arbetar vid Mercy Hospital as dietist.

Mark föddes den 2 1november 1952. Han gifte sig den 15 december 1973 med Lucia Carlson. Lucia föddes den 8 november 1954. Hennes föräldrar var Virgil och Doris (Lycander) Carlson från Mahtowa. Mark och Lucy har fyra barn: Jennifer Ann f 1976-02-16, Kristin Elizabeth f 1977-11-11, Pamela Jean f. 1982-07-14, Erik Walfred f 1989-09-01. De bor alla på Carlsons farm väster om Moose Lake.

Ronald f 1954-03-10. Han och hustrun, Chris (Solheim) har tre söner. Andrew John f 1981-04-04, Peter Jordan f 1983-02-05, Matthew Jacob f 1986-05-07. De bor i Cloquet.

Philip f 1956-12-13 Han och frun Shirley (Peterson) har två barn, Heidi Marie f 1983-04-15 och Philip Dale r. f1985-05-21. De bor i Moose Lake.

Nancy f 1958-09-19. Gift med Kurt Northfell. De ar två barn. Andrew Peter f 1984-01-09 och Laura Beth f 1989-09-23. De bor i Minneapolis området.

Dwight föddes 1932-10-02. Hans hustru Carol (Norman) föddes i Smethport, PA 1937-11-10. De gifte sig i Smethport 1958-06-2. De har tre döttrar. Colleen f 1963-07-09, Brenda Lee f 1966-02-27, Mary Lisa f 1968-04-11.
Dwight och carol bor i Guilford, CT. Dwight har arbetat som pastor, YMCA Director, EAP administrator and businessowner. Carol har varit kyrkomusiker, organist, körledare och business owner. De äger Blackburry Inn and Breakfast in Smethport.

Rachel f 1934-04-29. Hennes make J David Wood f. 1929-12-12. De gifte sig 1958-08-02. David har varit lärare och pastor. Både han och Rachel har under många år verkat som missionärer och lärare i Zaire i Afrika för World Missions Department of the Evangelical Conv enantvenant Church. De fick tre barn: i Zaire föddes Naomi Joy f 1961-01-29, Judy Lynn f 1963-04-08, i Chichago föddes Johan David f 1965-11-30.

Naomi gifte sig med Chris Felder 1988-07-29. De bor på Manhattan, KS.

Judy gift med James Edstrom 1988-08-06. De bor i Chicago

John gift med Diane Jacobson 1989-07-30. De bor I Zaire
* anm. Bor idag 2023 i Indiana

Barbara f 1936-11-23. Gift med James Almqvist 1958-11-29. James, f 1938-08-01 hans föräldrar var Edward och Gertrude (Haglund) Almqvist. Jim och Barbara äger Jim´s Floor Covering in Mooselake.

De har fyra barn, Douglas Edward f 1959-02-02, Sandra Jean f 1960-05-12, Kathleen Ruth f 1961-12-14, Jeffery James f 1963-10-08
Deras barnbarn är Kristin f 1978-10-16, Jodi Colleen f 1980-11-10, Dustin Douglas f 19865-02-17, Brittany Faye f 1986-08-18, Joushua Armond f 1989-07-09.

Charlotte f 1941-05-01. Är inte gift och bor sedan många år Minnapolis området.

(about 1946.)

From the left:

Edgar Jr. (Ella's son)
Dwight (Walfred's son)
Roger (Walfred's son)
Norman
Vigdis (Walfred's wife)
Walfred
Esther
Barbara and Rachel (Walfred's girls)
Ruth (Ella's daughter)
Wally (Ruth's husband)
Ella
Johanna
Donald (sitting on the ground with dog)

1 2 3 4 5 6 7 8

1. Walfred
2. Vigdis (Walfreds hustru)
3. Elin
4. Edgar
5. Esther
6. Jack (Esthers man)
7. Hilda
8. Lee (Hildas man)

These are the children of Johanna Andersdotter and Carl J. Carlson.

They are:

Hilda Carlson Ikold (my mother), age 69

Walfred Carlson, age 78

Ella Carlson Swanson, age 81

Esther Carlson Hatfield, age 75

This was taken in November 1970

Hilda. Walfred, Ella, Esther

Dwight, Walfred

Hilda, Walfred, Esther

Esther Theresa Amalia Carlson 1897–1988

School norr om sitt hem. Hon fortsatte vid high school vid Mosse Lake. Hon tog examen vid Duluth Normal School 1917 och började sin karriär som lärare det året. Den 16 april 1917 skrev hon på ett kontrakt för sitt första år som lärare för $600.

Esther Carlson

Den 26 july 1930 tog hon en Bachelor of Science (Cum Laude) vid University of Minnesota. Hon undervisade I vid Lincoln Junior High school I Duluth under 45 år dels hon gick i pension. Hon undervisade i historia, samhällskunskap och geografi. Den 19 juni 1953 gifte sig Esther med John W. (Jack) Hatfield som var vaktmästare vid skolan där hon undervisade. Jack var änkling och hade en dotter, Carol Rosberg som bor i Golden Valley, MN. Jack och Esther bodde några år i Moose Lake. Han dog den 30 maj 1977. Esther flyttade till Moose Lake 1980. 1981 flyttade hon till Covenant MAnor in Golden Valley. Hon dog på vårdhemmet där. Den 29 juni 1988. Hon firade sin 90 födelsedag den 17 oktober året innan.

Esther var aktiv inom olika områden i kyrkligt arbete genom livet, först i West Side Mission Church, the Moose Lake Mission Covenant Church in Duluth. Vid West Side Church spelade hon orgel, hade söndagskola och Bibelläger på sommarlovet och var aktiv på alla områden i kyrkan.

Bibelläger var också ett område som hon var aktiv i under många år. Hon var under många år ledare vid Park Bible Camp när Mahtowa. En kort artikel om henne stod i lägertidningen 1949, som visar på hennes olika intressen.

”Den mest betydelsefulla medlemmen på vår lägervecka, är vår ledare, fröken Esther Carlson från Duluth First Covenant. Hennes konstanta och outtröttliga vid lägret har resulterat i ett helt underbart läger. Utexaminerad från Universitetet så undervisar hon i samhällskunskap och geografi vid Lincoln Jr. High i Duluth. På somrarna bor hon i Moose Lake där hon får tid för sina hobbys – läsa, bibelstudier, jordbruk och fiske.

Hennes arbete som sekreterare för lägerledningen har visat hennes intresse och kärlek för ungdomsarbetet.

Många ord skulle kunna beskriva Esther, energisk, talangrik, entusiastisk, intensiv, nöjesälskande, kreativ, humoristisk och hängiven

Hon hade ett stort intresse för världs- och nationella frågor.

Relatives at Esther and Jack Hatfield's cabin on Sand Lake
July 24, 1955

Under många år ägde hon en liten stuga vid Sand Lake nära Moose Lake. Stugan blev samlingsplats för familjen och kämpade hängivet för att det skulle vara en trevlig plats för alla.

Hennes engagemang för Gud måste nämnas. förutom trogen tjänst i kyrkan under många år var hon trogen i bön för familj och vänner och hon var snabb med att dela sin tro när hon hade tillfälle. Följande rader är en minnen som hon delat med sig på ljudband på 1970-talet.

” Jag vill berätta något om de erfarenheter som mina föräldrar fick, när de och deras syskonbarn David Almqvist fick när de emigrerade till United States från Sverige 1892 och deras första år här. När det pratade om hur de begav sig iväg till Finnröda för att tåget till Göteborg, undrade jag alltid, hur det kändes att lämna sitt land och sin kära för att kanske aldrig återse dem igen på jorden

Esther Carlson

Och deras kära måste ha känt det när de såg dem åka. Jag hörde dem aldrig säga att de ångrade att de lämnade Sverige. Livet hade varit hårt där och fastän de arbetade hårt hela livet här också, så uppskattade de friheten och möjligheterna de hade för sig själva och sina barn. De blev medborgare så snart som det var möjligt för dem och tog sitt allvarligt på sitt ansvar.

De kom över som tredje klass passagerare som måste ha varit inte så mycket litet bättre än mellandäck. Båten hade använts för att skeppa boskap till Europa och den rengjordes för att immigranter till United States på returresan. Resan var lång och grov, och de beskrev livligt upplevelserna av sjösjuka, särskilt på Nordsjön. De hade fått information innan de reste att skeppets mat inte var vidare aptitlig så de tog med sig proviant så att det skulle räcka till hela resan. De kallade det för matsäck.

När mina föräldrar pratade om sina erfarenheter på resan, så var det som oroade dem mest så var det fruktan för att skiljas åt. Vid Immigrationskontoret, Castle garden i New York så försvann David. De hade en orolig stund innan de fann honom. Den långa tågresan till Moose Lake. De satt upp hela tiden och de åt från matsäcken som fortfarande fanns kvar måste ha varit tröttande.

Ett av mina första minnen är att gå till kyrkan och söndagsskolan som hölls i Eckmans skolhus. Ofta hölls mötena i hemmen. Det fanns ingen anställd pastor utan predikanter från närliggande städer besökte dem med jämna mellanrum.

Det var en stor händelse när vårt hem gästades av predikanter. När det inte fanns någon predikant tillgänglig, så turades farmarna om att leda mötena och predikade själva.

Jack and Esther Hatfield

Jag minns att på somrarna var vardagarna var fyllda av arbete, ta hand om höet, plocka sten på åkrarna, rensa potatislandet, bärplockning, ta hem korna, hjälpa till med mjölkningen etc. Men det var också skoj – simma i floden, fiska, fånga krabbor, lekstuga, få besök och ha sällskap, hälsa på. En utomordentlig lekplats var höladan. Farbror kunde spänna upp hässjerepen så att vi kunde använda dem som trapetser eller göra andra saker.

På vintern fick vi gå en mile till skolan. Vi hade tunga hemstickade strumpor, ibland två par och de bands upp med halsdukar eller andra varma tyg. På riktigt kalla dagar så lade vi våra stora matsäckslådor runt spisen så att innehållet inte skull frysa. Julprogrammet i skolan likväl som söndagsskolans var alltid stora händelser och minnet av dem är väldigt levande. Julgranen med riktiga ljus var en spännande syn. Alla hade en del i det även om det var en kort uppläsning. Oh, vad

vi såg fram emot julaftonsfirandet hemma och julottan i skolhuset mycket tidigt in det var ljus på juldagsmorgonen!”

Esther pekade ibland på det faktum att många händelser i hennes familjer, särskilt dödsfall hände på år som slutade på sju. Det är riktigt, faktiskt mer än hon insåg. I vilket fall så drog hon ingen slutsats av det. Det var helt enkelt en observation Hennes fars syster Carolina, dog 1867, hennes farfars far Peer Jacobsson dog 1877, hennes farfar, Car Persson dog 1887. Hon var född 1897. Hennes bror och syster, Elmer och Elda dog 1907. Hennes faster Klara och Johanna dog också 1907. Hennes far, Carl dog 1927. Hennes mor Johanna, dog 1947, hennes svägerska, Vigdis, dog 1967, hennes make, Jack, dog 1977. Hennes bror Walfred dog 1987. Det var 1987 några veckor innan hennes 90:e födelsedag då Esther åter kommenterade igen om ”7: orna” i hennes liv. Det verkade som det var hennes önskan att hon skulle fortsätta detta mönster genom att denna dag skulle passera detta liv in i evigheten. Hur som helst så levde hon till nästa år, till sista dagen av juni 1988.

Elmer f 1899 och Elda Carlson f 1902 båda dog 1907

Elmer föddes den 1 november 1899. Han hela namn är Carl Elmer. Elda föddes den 28 februari 1902. Anteckningar om Eldas födelse finns inga andra namn.
Idag finns nästan ingenting som påminner om någon av dem. De dog i
Scharlakansfeber 1907. Elda den 14 mars och Elmer den 7 april.

Det var ingen begravning för vare sig Elmer eller Elda. De lades i hemgjorda kistor och av någon okänd anledning så lyftes kistorna ut genom ett fönster. De som höll i kistorna hade handskar på sig och handskarna gjorde man sig av med sen. Efter att en av dem dött så hölls en mycket kort gudstjänst utanför huset efter att kistan hade tagits ut. Emil försökte sjunga en psalm men han bröt samman.
Inga andra minnen finns.
Elmer gick en kort tid i Eckman School. Han var ensam i sin klass, så läraren kallade den ” Elmer klassen ”. Han var en tyst pojke, men tyckte om att folk runt omkring sig och gillade inte att vara ensam. Hilda kommer ihåg en leksakshäst som stod ovanpå porslinsskåpet. Den hade tillhört Elmer. Hon hade tillåtelse att titta på den då och då, men hon fick inte leka med den. Hilda kommer också ihåg en liten flicka med brunt hår och de måste vara Elda. Det finns inga bilder på någon av dem förutom en familjebild av de båda Carlsons familjerna på vilken Elmer är pojken på Johannas arm. Strax efter att Elda dött, så skrev Ella en dikt. Ella bodde då i Duluth där hon gick på Normal School. Dikten var skriven på svenska till minnet av Elda.

To sister Elda
Yes, your dear little Elda
Who has already gone home,
Many tears have fallen
Bu we do not wish your back.

You didn´t live until you got big.
As your brother and sisters likely will
You have gone to heaven.
You only were a little bud.

You never will forget
though we will never have you with us here,
some memory we will keep
From the time when you were with us.

Yes, goodbye now, little sister,
Who as gone to little brother, Emil.
Your times now never will be sad.
But at all times, happy and light.

Det är troligen skrivet innan Elmer dog, efter som hon endast refererar to barnet, Emil, som Carl och Johanna fick i Sverige. Barnet som bara levde två eller tre dagar.

Det tidigaste brevet som Johanna skrev som finns kvar idag, skrevs den 11 april 1907. 4 dagar efter att Elmer dött och nästan en månad efter Eldas död. Johanna skrev till det här till Ella (Elin) som gick i skola i Duluth.

Moose Lake den 11 april 1907 brev till Ella

Nu sitter jag hos Söderbergs och skriver. Frank Eckman var hemma och rökte två rum igår.

Idag rökte han köket och vinden. Det luktar så fruktansvärt så vi kunde inte vara hemma, så nu kommer vi att vara här några dagar tills luften är ren igen. Vi fick dit brev igår. Det var två brev som jag fick. Nu ska du få brev oftare. Vi mår alla bra nu. Elda och Elmer har gått före till hem till Jesus. De är i hemmet med de vitklädda skarorna och säkra nu. Vi kommer att möta dem om vi håller fast vid Jesus och går med honom. Och vi ska inte sörja dem nu då de är så lyckliga nu. De har kämpat och vunnit men vi kommer ihåg dem och har minnen av dem, men tiden går fort vi kommer att möta dem igen, och då Elin ska inte skrik eller sörja. Vi vet att de är så lyckliga. Det kommer att ta många dagar innan vi kommer iordning. Du skrev att du skulle komma hem, men jag tror att jag reser till dig för att se hur du har det. Pappa säger att jag, Hilda och Esther kan resa till dig om vill att vi kommer. Skriv om det. Elmer, han var sjuk i fyra veckor sedan Hannah Newbloom and Moster hade åkt hem. Sedan var vi ensamma några dagar, då var vi tvungna att gå upp på nätterna. Vi slapp det då vi fick hjälp av många.

Old Peterson kom och hjälpte oss. Han stannade hos oss I åtta dagar men han fick ont i armen så han gick hem. Sen kom Frank Eckman. Han var hos oss ett par dagar. Natten mellan lördag och söndag dog Elmer. Vi hade sagt den kvällen, att han skulle lämna oss under natten och turligt nog för Elmer, så fick han gå hem. Han skulle troligen ha fått någon funktionsnedsättning om hade fått leva. Men om det hade varit Guds vilja att han skulle leva, så hade Gud gjort om frisk. Om jag reser och hälsar på dig, så ska jag köpa lite kläder till oss, har pappa sagt. Och jag väntar på att du kommer hem nu. Vi är så få hemma nu och det är så konstigt att Elda och Elmer är borta, men jag tror att det blir bättre om du är hemma. Skriv så fort du kan, så vi vår höra av dig. Din pappa säger att han ska köra till Moose Lake med brevet därför att han vet att väntar på att höra något från oss.

Din Mama.

Note:(under tiden som barnen ar sjuka, så gick Carl inte till ladugården. Grannar, så som Frank Eckman och John P. (”Old”) Peterson kom och hjälpte till. Carls bror, Emil hjälpte också till. Hannah Newbloom var Carls niece ”moster det var Johannas svägerska Alma Andersson.

Det är karaktäristiskt för alla Johannas brev, mer eller mindre att meningarna löpte in i varandra. Hon använde nästa aldrig punktering. En del av orden som använde är amerikaniserade svenska. Ord. De flesta av hennes brev speglar hennes praktiska synpunkter på livet. Detta brev speglar hennes starka tro på Gud vid en förödande förlust.

Esther Carlson Hatfield delar några hågkomster av Elda och Elmer.

”Jag kommer ihåg att jag sörjde så mycket. Och jag kommer ihåg hur mina föräldrar. Jag tror att jag kom ihåg Elda när jag en gång frågade min mamma om det fanns några russin i himlen. Hon var, precis som vi alla, mycket förtjust i russin. Vi hade inte så många sötsaker på den tiden. Jag kommer ihåg en gång när Elmer var en liten tott, hur han fick tag i en yxa och gick till hönsen och valde ut och sa åt den att stå still när han högg huvudet av den. Jag kan höra honom säga ”ta till” i ställer för ”stå still” Jag kommer ihåg att jag tyckte att det var rätt komiskt. Det har berättats för mig att Elmer och jag observerades när vi dramatiserade ett gräl mellan far och vår faster, Johanna Söderberg. Jag tog fasters roll och Elmer var vår far. Uppenbarligen kände vi in till några detaljer om vad grälet handlade om. Vi sa bara väldigt argt några påhittade svenska skällsord om staketet som var källan till bråket mellan dem. Tydligen måste den som hört oss ha tyckt det var roligt, för det berättades ofta. Ibland verkar det som att jag svagt kommer ihåg händelsen,

En annan historia som berättas:
Walfred och Elmer tränade en kalv att dra en kälke. Walfred gjorde en sele av några remmar som han tog från faderns sele. De gick till skogen för att dra hem ved på kälken. De tyckte synd om kalven så de gick båda två. När de kom till skogen så ville kavlen inte stå stilla och de kunde inte hålla honom fast den. De fick på en träbit på släden och så de hoppade båda på och kalven sprang hela vägen hem och drog dem.

Hilda, Esther, Johanna and Roger Carlson

Carlson cousins
Top: Esther, Albin and Alma. Middle: Walfred, Annie, Ella and Seimer. Front: Arvid, Hilda, David and Agnes.

Hilda Ruth Naomi Carlson f 1904-08-29 -

Hilda Carlson
High School Graduation

Hilda föddes den 29 augusti 1904 som yngsta barn till Carl och Johanna Carlson. Hon gick i Eckman School som låg en mile om hennes hem. Hon gick också i Moose Lake High School och Minnehaha Academy i Minneapolis, där hon tog examen 1925. Hilda kom till Normal School i Duluth sedan följde high school och undervisade i många år i Moose Lake, Kettle River och Mahtowa områdena. 1926–1927 undervisadae hon i Beehive skolan nära Mahtowa.

Hon undervisade i Kettle River läsåret 1927–28. Hon kom tillbaka till Beehive School. 1928–1932. !932–33 undervisade hon i Birch Grove School väster om Mooselake. Sedan var hon lärare vid McKinley (Ronkainene) School väst om Moose Lake 1933–1934. Skolåret 1934–1935. Därefter undervisade åter i Beehive läsåret 1935–1936.

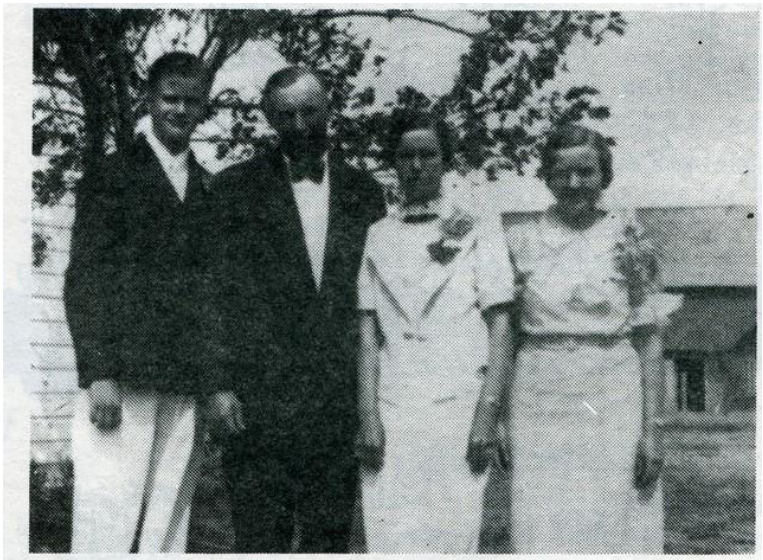

Marriage of Lee Wold and Hilda Carlson
July 18, 1936
Attendants: Edgar Swanson, Jr. and Esther Carlson

Den 18 juli 1936 gifte sig Hilda med Lee Theodore Wold som hade växt upp några miles söder om hennes hem. Lee föddes den 4 november, son till Edward och Hannha (Helgeson) Wold. Rev. Edgar Svanson vigde dem vid bröllopet som hölls hemma hos Carlsons. Esther var tärna och Edgar Swanson jr var bestman.

Lee och Hilda fin två söner, Norman Lee f 1939-03-08 och Donald Edward f. 1941-06-28.

Lee och Hilda bodde alla åren som gifta på farmen där Lee var uppvuxen. De skötte farmen i många år. Några år var Lee assistent på the Moose Lake State Hospital.

Båda var aktiva I Moose Lake Covenant Church. Lee var under många år kassör i församlingen. Hilda undervisade i söndagskolan, där hon var intendent samt föreståndare för Ladies Aid.

Lee hade möjlighet att besöka Norge 1979 med sina söner och sonsonen Carl. Han besökte sina kusiner, en av dem var 95 år gammal då. Lee fick promenera runt på gården där hans far och familj

hade bott.
Lee dog 16 december 1982 och är begravd i Sturgeon Lake Cementary.

Norman tog examen vid Moose Lake School 1957. Han arbetade i mång år vid Lampert Yard i Moose Lake. Han hobby är att fotografera.

Don gick vid University of Minnesota i Duluth i två år efter examen från High school 1959. Han gick vidare till North Park College i Chicago 1961 och examinerades 1963. Fortsatte till North Park theological Seminary och fick sin examen där 1968. Han fortsatte senare sin utbildning vid Mccormick Seminary in Chicago och tog en Magisterexamen 1970.

1965–66 tjänstgjorde Don som praktikant vid The Covenant Church i Carlshend, MI:

Det var där han fann Karen Johnson som han gifte sig med i Carlshend den 2 september 1967. Hon föddes den 6 mars 1943, dotter till Arnold och Mabel Johnson. Karen tog examen legitimerad sköterska från Marquette School of Nursing och arbetade som sköterska i Chicago och i Cook, MN.

Don och Karen flyttade till Cook, MN. där han tjänstgjorde som pastor for the Covenant Church under 4 år. 1983 flyttade till Kewanee, IL. Och stannade där i 6 ½ år. Hösten 1989 flyttade till Blackduck, MN. där Don är pastor för två Luterska kyrkor i Blackduck och Kelliher. Don and Karen har två adopterade söner, Carl Richard f 1964-07-19 samt Robert Christopher f 1970-01-06.

I Norway arbetade Karen några år på kontoret på ett oljebolag. I Kewanee hjälpte hon äldre i deras hem.

Don har haft genealogi som hobby under många år och samlat mycket information om alla sidor av sin familj. Han har varit i Norge och Sverige två gånger 1976, 1979 och besökt släktingar. Under åren har han lärt sig norska och svenska tillräckligt väl för att prata med sina släktingar. 1989 avslutade han arbetet på en bok med titeln ”The Other West Side Story”. En berättelse om familjer som bott i området väster om Moose Lake, MN

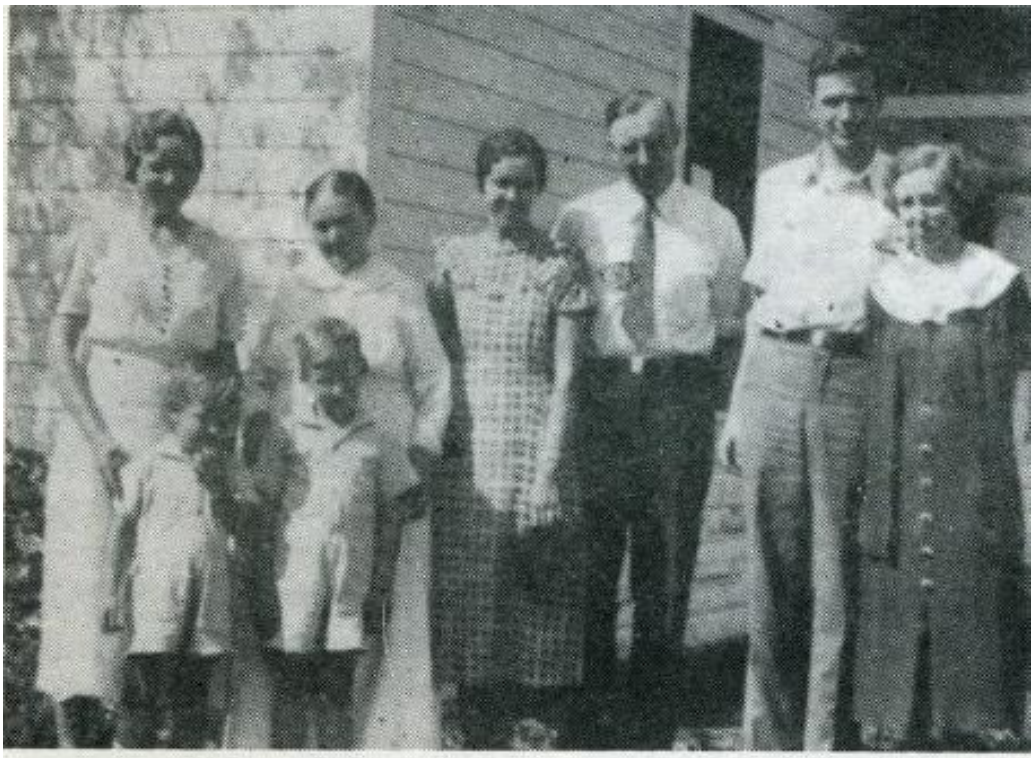

September 6, 1936
From left: Esther Carlson, Dwight and Roger Carlson, Johanna Carlson, Hilda and Lee Wold, Gus and Helen Olson

July 18, 1937
From left: Edgar Swanson, Jr., Roger Carlson, Ruth Swanson, Rachel Carlson, Dwight Carlson, Johanna Carlson and Barbara Carlson.

Kråkvattnet där Johanna växte upp.

1.Oskar gift med Gunborg
2: Norman Wold
3. Donald Wold

4. Elsa Andersson f Almqvist